Tietokoneruutu varoittaa vaarasta
Jyväskylän järjestelmä korkeakoulujen etujoukossa. Uutiset 2

Christmas In Finland
Jylkkäri In English. Page 10

Paavon evoluutio
Toimittaja Iuki Väyrysen tuotannon päivässä. Sivu 11

JYVÄSKYLÄN YLIOPPILASLEHTI

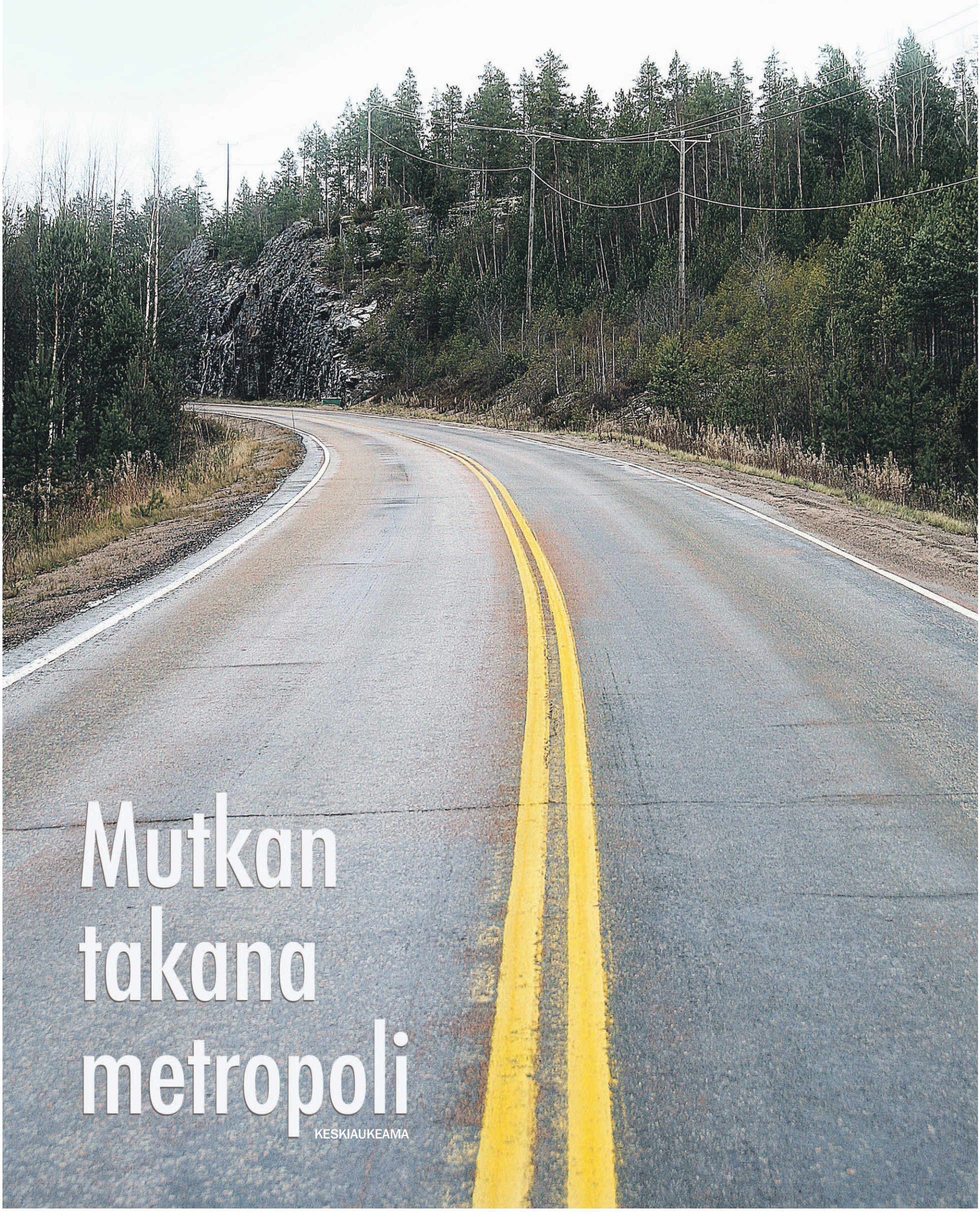

Mutkan takana metropoli

KESKIAUKEAMA

UUTISET 1.12.08

Yliopistokiinteistöt uusiin yhtiöihin

Valtion omistamat ja Senaatti-kiinteistöjen hallinnassa olevat yliopistokiinteistöt yhtiöitetään kolmeen yliopistojen ja valtion omistamaan osakeyhtiöön. Yksi yhtiö hallinnoi Helsingin yliopiston ja pääkaupunkiseudun muiden yliopistojen kiinteistöjä, toinen Aalto-korkeakoulusäätiön kiinteistöjä ja kolmas Suomen muiden yliopistojen, siis myös Jyväskylän yliopiston, kiinteistöjä. Yliopistot omistavat kiinteistöosakeyhtiöistä kaksi kolmannesta ja valtio yhden kolmanneksen.

Valtiovarainministeriö ja yliopistot neuvottelevat kiinteistöyhtiöiden perustamisesta siten, että yhtiöt voidaan perustaa viimeistään 1. elokuuta 2009.

Etnologia menettää yhden professoreistaan

Kulttuuriantropologian professuuria ei enää täytetä. Opiskelijat kritisoivat niukkaa tiedottamista. Myös henkilökunnalle tieto tuli ”ilmoitusasiana”.

KULTTUURIANTROPOLOGIAN professuuri Jyväskylän yliopiston historian ja etnologian laitoksella on päätetty jättää täyttämättä. Nykyinen professori **Ilmari Vesterinen** jää eläkkeelle ensi keväänä.

Opiskelijoille tieto lakkautuksesta tuli etnologian, kulttuuriantropologian ja folkloristiikan ainejärjestön Nefa-Jyväskylän mukaan ”täytenä yllätyksenä”. Ainejärjestön koulutuspoliittisen vastaavan **Marika Viinikan** mukaan sen enempää opiskelijat kuin henkilökuntakaan eivät ole nähneet asiasta mitään paperilla.

”Meille kerrottiin vain, että yhdeksän virkaa lakkautetaan ja yhdeksän perustetaan. Missään ei lue, mitä ne ovat”, Viinikka kertoo.

Myös henkilökunta sai kuulla asiasta vasta lokakuun lopulla.

”Kyllähän sen niinkin voi ajatella, että se tuli vain ilmoitusasiana”, historian ja etnologian laitoksen johtaja, historian professori **Jari Ojala** sanoo.

Syynä professuurin lakkauttamiseen on virkojen uudelleenjärjestely laitoksen sisällä. Humanistisen tiedekunnan hallintopäällikön **Matti Myllykosken** mukaan rehtori **Aino Sallisen** kanta neuvotteluissa on ollut, että laitos saa pitää professuurinsa, muttei enää näin kapealla sektorilla.

”Rehtorin kannan mukaan kolme professuuria etnologian alla on liikaa. Laitoksen virkoja halutaan tarkastella kokonaisuutena”, Myllykoski kertoo.

Myllykosken mukaan kyseessä on normaali käytäntö.

”Viran avautuessa harkitaan aina, onko se tarpeellinen. Valtion tuottavuusohjelman vuoksi tarkkailun alla ovat olleet hallintovirat, mutta tämä koskee myös opetus- ja tutkimushenkilökuntaa.”

Rehtori Sallista *Jylkkäri* ei tämän loman takia tavoittanut kommentoimaan asiaa.

HALLINTOPÄÄLLIKKÖ Myllykoski vakuuttaa, että kulttuuriantropologian opetuksen ja tutkimuksen ei käy hullusti, vaikka professuuri menetetäänkin.

”Etnologiassa on kulttuuriantropologian professorin lisäksi kaksi muuta professoria, joista **Laura Stark** on nimitetty pari vuotta sitten. Toisen, **Hanna Snellmanin**, nimitys on hyväksytty tiedekunnassa yksimielisesti ja se on yliopiston hallituksen vahvistusta vaille varma. Uskon, että näillä henkilönimillä myös kulttuuriantropologia tulee jatkossa huomioitua”, Myllykoski sanoo.

Hänen mukaansa virka voisi palvella myös etnologiaa. Historian ja etnologian laitos on esittänyt, että uusi virka olisi oppiaineiden yhteinen ja sen alana olisi kulttuurihistoria. Nefa-ainejärjestön mukaan tämä suunnitelma on kuitenkin jo tyrmätty ja professuuri siirtyisi pelkästään historian puolelle.

Myllykoski taas vakuuttaa, ettei mitään ole päätetty varmaksi.

”Olemme siinä mielessä hankalassa tilanteessa, ettei neuvotteluista ole vielä pöytäkirjoja – olemme käyneet vain keskusteluja rehtorin kanssa.”

Sama selittää myös opiskelijoiden heikkona pitämää tiedotusta.

”Ei tämä asia ollut tiedossa kenelläkään muullakaan ennen tulossopimusneuvotteluja”, Myllykoski sanoo.

Halutessaan opiskelijat voivat Myllykosken mukaan vielä vaikuttaa asiaan laitoksen ja tiedekunnan sisällä.

”Sitä varten minäkin olen aikanani riehunut barrikadeilla”, hän heittää.

Marja Honkonen
paatoimittaja@jyy.fi

Yliopiston johto joutuu koville

Opiskelijat pääsevät tenttaamaan Jyväskylän yliopiston johtoa tiistaina 2. joulukuuta kello 14–16 yliopiston kirjaston kahvilassa, kun ylioppilaskunta ja rehtoraatti järjestävät yhteisen kyselytunnin.

Kyselytunnilla opiskelijoihin kysymyksiin ovat vastaamassa rehtori **Aino Sallinen**, vararehtorit **Timo Tiihonen** ja **Matti Leino**, hallintojohtaja **Erkki Tuunanen** ja koulutusjohtaja **Kari Pitkänen**.

Samalla viikolla, 1.–3. joulukuuta yliopistoon saapuu myös korkeakoulujen neuvoston arviointiryhmä, joka haastattelee yliopiston johtoa, henkilöstä ja opiskelijoita opetuksen laadusta. Se, tuleeko auditoinnista kiitettävä vai hylsy, selviää ensi maaliskuussa.

Tietokoneen ruudut näyttelevät tärkeää osaa Jyväskylän yliopiston uudessa varoitusviestinjärjestelmässä. Kuvat on

Yliopisto ke järjestelmää

Suuren vaaran uhatessa kaikkien yliopiston tietoverkon koneiden näytölle ilmestyisi varoitusviesti.

JYVÄSKYLÄN YLIOPISTON Tietohallintokeskus kehittää yliopistolle viestintä, joka soveltuu vakavissa hätätilanteissa tiedottamiseen. Järjestelmä on vahvasti kehitysvaiheessa, eikä sen valmistumisajankohta ole vielä selvillä.

Yliopiston turvallisuuspäällikön **Olli-Pekka Laakson** mukaan tässä yhteydessä hätätilanteella tarkoitetaan alueellisesti laajaa ja merkittävää vaaraa kuten vaikka suurta tulipaloa, kemikaalionnettomuutta tai aseen käyttötilannetta yliopiston tiloissa tai alueella.

”Viestimen käyttökynnys tulee olemaan korkea. Jos varoitus lähetetään, tilanteen tulee olla jo sellainen, että sitä ei pystytä hoitamaan normaalien toimintakeinojen avulla”, Laakso kertoo.

LAAKSON MUKAAN ajatuksena on luoda varoitusjärjestelmä, jossa hyödynnetään yliopiston tietoverkkoa. Käytännössä tietoverkossa kiinni olevien työasemien ruuduille lähetetään varoitusviesti, jonka käyttäjät huomaavat varmasti.

Varoitukselle ei ole valmista mallia, vaan viestimen kautta annettava tiedote ja toimintaohjeet ovat tapauskohtaisia.

”Kaikkia tällainen varoitusviesti ei tietenkään tavoita välittömästi, mutta ei tavoita mikään muukaan viestin”, Laakso toteaa.

Hänen mukaansa järjestelmästä tulee sellainen, että sen avulla viesti pystytään kohdentamaan valikoidusti eri kampusalueille tai vaihtoehtoisesti koko yliopistolle.

> ”Yksittäistä rakennusta koskevasta uhkatilanteesta ei uuden viestimen kautta tulla tiedottamaan.
>
> **Turvallisuuspäällikkö Olli-Pekka Laakso**

”Yksittäistä rakennusta koskevasta uhkatilanteesta, kuten esimerkiksi pommiuhkasta, ei uuden viestimen kautta tulla tiedottamaan. Sellaiset tapaukset hoidetaan perinteisin keinoin yhdessä henkilökuntamme ja poliisin kanssa”, turvallisuuspäällikkö Laakso sanoo.

Pyörät oikeille paikoille Ilokivessä

Jyväskylän ylioppilaskunnan edustajisto ilmaisi torstaina 13. marraskuuta huolensa siitä, että Ilokiven eteen parkkeeratut pyörät ovat edelleen väärässä paikassa. Kokouksessa toivottiin, että ruokailijoiden pyörät löytäisivät jatkossa oikealle paikalleen, Ilokiven ylätasanteelle.

KyKy asukasneuvosto-vaalien voittaja

Kyse on kylästäsi -vaaliliitto oli Kortepohjan ylioppilaskylän asukasneuvosto-vaalien voittaja. Neljällä vaaleilla valitusta ehdokkaasta kolme oli KyKy:n listalta: **Antti Yli-Tainio**, **Janne Koskenniemi** ja **Heli Hämäläinen**. Punaisen viivan listalta läpi pääsi **Henna Puhakka**, joka vaalilautakunnan arvonnassa voitti saman äänimäärän saaneen **Mikko Mäkisen**.

Vaalien suurimman henkilökohtaisen äänimäärän 26 sai vaaliliittoihin kuulumaton ehdokas **Päivi Oikari**, mutta hänen vertailulukunsa ei riittänyt läpipääsyyn.

Äänestysprosentti nousi viime vuodesta, ja oli 15,1. Loput viisi asukasneuvoston jäsentä valitsee JYYn edustajisto kokouksessaan 4. joulukuuta.

Tupakointi kielletään Kortepohjan kämpissä

Asukasneuvosto päätti viime tiistain kokouksessaan lisätä Kortepohjaan asukkaiksi haluavien vuokrasopimuksiin kiellon tupakoida asunnoissa. Kiinteistöpäällikkö **Osmo Kääriäisen** mukaan tarkoitus on siirtyä askel askeleelta kohti savutonta ylioppilaskylää.

Nykyisissä vuokrasopimuksissa ei vastaavaa tupakoimattomuusvelvoitetta ole, joten sisällä tupakoimisesta ei siten ole voinut saada häätöä. Yleisissä tiloissa, kuten käytävissä, tupakointi voidaan kieltää järjestyssäännöllä.

Tupakointi on jo nyt kielletty sekä asunnoissa että parvekkeella muun muassa allergisille suunnatussa Vehkakujan B-talossa, jossa ei saa myöskään pitää eläimiä.

Riku Suonio

lavastettu.

ehittää varoitus-ä hätätilanteisiin

Toistaiseksi vain Tampereella

Teknillinen yliopisto parantaa juuri järjestelmäänsä. Tampereen ja Oulun yliopistot suunnittelevat omiaan Jyväskylän jalanjäljissä.

JYVÄSKYLÄN YLIOPISTO on varoitusjärjestelmän kehittelyssä Suomen suurimpien korkeakoulujen etujoukkoa.

Turun Sanomien lokakuun lopussa tekemän selvityksen mukaan ainoastaan Tampereen teknillisessä yliopistossa on jo olemassa tekstiviestivaroitusjärjestelmä. TTY on nyt kuitenkin etsimässä nopeampaa matkapuhelimiin perustuvaa systeemiä.

YLIOPISTON Tietohallintokeskuksen tietoturvapäällikkö **Matti Levänen** kertoo, että keskus on vasta kartoittanut teknisiä valmiuksia järjestelmän toteutusta varten.

Leväsen mukaan järjestelmä voitaisiin toteuttaa esimerkiksi omalta palvelimeltaan pyörivän messenger-tyyppisen pikaviestiohjelman tai RSS-feedin avulla. RSS-feedilla tarkoitetaan tekstiä, joka juoksee kuvaruudulla muiden ohjelmien päällä.

Yliopiston työasemissa on käytössä Windows-, Linux-, ja Mac-ympäristöt. Niiden yhteensopivuus hankaloittaa järjestelmän suunnittelua.

”Projekti on vaativa. Teknisiä ongelmia pitää vielä ratkoa”, Levänen toteaa.

”Odottelemme juuri ulkopuoliselta palveluntarjoajalta tarjousta uudesta järjestelmästä, jossa ihminen saa puheena tai tekstinä tiedon kännykkäänsä”, TTY:n turvallisuuspäällikkö **Pentti Allinniemi** kertoo.

”Meilläkin pohdittiin Jyväskylän kaltaista ideaa, mutta meillä on niin paljon erilaisia käyttöjärjestelmiä ja muita, ettei se tule täällä onnistumaan”, Allinniemi valottaa.

OULUN ja Tampereen yliopistoissa harkitaan Jyväskylän kaltaista järjestelmää.

”Eikä vain harkita, vaan todennäköisemmin tulee jonkinlainen järjestelmä”, Tampereen yliopiston turvallisuuspäällikkö **Taina Vimpari** kertoo *Jylkkärille*.

”En tosin osaa sanoa, tuleeko se olemaan täsmälleen sama kuin Jyväskylässä”, Vimpari jatkaa.

Oulun yliopiston turvallisuuspäällikön **Pertti Hoskion** mukaan suunnitelmat ovat vielä melko alkutekijöissään.

”Olemme selvittäneet henkilöhälytysjärjestelmää, mutta päätöksiä ei ole vielä tehty. Viesti tulisi tietokoneen ruudulle ponnahdusikkunassa ja lähtisi työntekijöiden kännyköihin”, Hoskio kertoo.

”Pitää miettiä vielä, miten tieto saataisiin tavoittamaan parhaiten opiskelijat.”

Iiro-Pekka Airola
toimittaja@jyy.fi

Mikko Leppänen

KYSYN VAAN

Sorsiiko Punainen Lyhty miehiä?

JYVÄSKYLÄLÄISEEN erotiikkaravintolaan Punaiseen Lyhtyyn pääsevät suusta suuhun kiertävän tiedon mukaan naiset ilmaiseksi. Punaisen Lyhdyn puhelimessa vastaa mies, joka esittelee itsensä **Toppiseksi**, muttei suostu kertomaan etunimeään.

Vieläkö nainen pääsee Punaiseen Lyhtyyn ilmaiseksi?
”Kyllä, viikolla naiset pääsevät sisään ilmaiseksi, mutta viikonloppuna maksavat kaikki, sillä naiset täyttäisivät muuten ravintolan. Meillä on täällä parhaat musiikkivehkeet ja hyvä meininki. Naisasiakkaita on nykyisin paljon.”

Miesten kuitenkin täytyy maksaa kaikkina päivinä?
”Kyllä, miehet maksavat aina ohjelmamaksun, sillä meillä on täällä ohjelmaa, stripteasea. Tiedätkö edes, mitä se on?”

Onko kyseessä siis sisäänpääsy vai ohjelmamaksu?
”No sen voit ymmärtää ihan miten haluat.”

Erilaiset sisäänpääsymaksut miehille ja naisille ovat tasa-arvolain vastaisia. Oletteko tietoinen tästä?
”Tämä puhelu loppuu nyt tähän.”

Onko Punaisen Lyhdyn käytäntö tasa-arvolain mukainen, tasa-arvovaltuutettu Pirkko Mäkinen?
”Sisäänpääsy ei saa perustua sukupuoleen. Meille tulee paljon ilmoituksia myös siitä, että miehille ja naisille on erilaiset ikärajat.”

Eikö erotiikkabaareilla kuitenkin voisi olla peruste erilaiseen hinnoitteluun sukupuolen mukaan?
”Asiaa perustellaan usein sillä, että naisia pitää houkutella vaikkapa kontaktilinjoille halvemmalla hinnalla, koska nämä ovat tarkempia rahoistaan. Joillekin elinkeinosektoreille tämä ajattelutapa on jäänyt, vaikka olisi hullua vaatia samasta syystä naisille esimerkiksi halvempia hammaslääkäreitä.”

Marja Honkonen
paatoimittaja@jyy.fi

NÄKÖKULMIA

reuna huomautus

Tatu Hirvonen

PS. Muista lakanat!

ITALO CALVINON *Gli amori difficile* -kirjan novellissa aviopari kohtaa toisensa ainoastaan työvuorojen välisessä ohikiitävässä hetkessä. Kun toinen saapuu kotiin, puoliso tekee jo lähtöään. Kontaktia otetaan vain ohimennen hipaisten, tilanpuutteesta. Romanttiseksi tarinan tekee lopetus. Se paljastaa, että naisen mennessä nukkumaan hänenpuoleisensa osa sänkyä on vielä lämmin. Mies on nukkunut naisen lakanoissa tämän poissaollessa.

Vahvistuuko rakkaus kaipuusta? Calvinon tarinassa se tuntuu olevan ainut tapa rakastaa. Woody Allenin uusimmassa elokuvassa *Vicky Cristina Barcelona* Penelope Cruzin esittämä Maria Elena uskoo syvästi, ettei täydellinen rakkaus voi selvitä arkitodellisuudessa. Jokin menee aina vinoon, joten parempi on pitää etäisyyttä ja kaivata.

John Carneyn elokuvassa *Once* irlantilainen katumuusikko käy puolestaan kariutunutta parisuhdetta läpi musiikin kautta. Kaipuu kuuluu ilman kovaäänisiäkin; ex-tyttöystävästä ei päästetä irti millään, eikä nimettömäksi jäävän tsekkiläisen kanssa jaettu ymmärrys ja intohimo konkretisoidu koskaan hankypanky-tasolle, kuten elokuvassa asia ilmaistaan.

MUTTA ONKO kyse sittenkin vain fiktiivisestä tehokeinosta? Onko aidon rakkauden ja odottamisen välillä korrelaatiota, kausaalisuhteesta puhumattakaan? Ainakin **Ursula Doylen** toimittama kirja *Love Letters of Great Men* tuntuisi myötäilevän Calvino-Allen-Carneyn teesiä todellisista ihmiskohtaloista poimitulla aineistollaan. Doylen suurmiehet kärsivät ja kylpevät rakkaudessa sitä enemmän, mitä suurempi on heidän ja rakkauden kohteen etäisyys.

Oli tuo välimatka sitten maantieteellistä, ajallista tai vain olosuhteiden sanelemaa, juuri se saa miehet uhrautumaan, anelemaan ja palvomaan.

Oivallusta voisi ehkä hyödyntää myös nykypäivän ihmissuhteissa. Moni saattaisi voida paremmin, jos kaipuulle jäisi enemmän tilaa ja aikaa. Jos liikenneraportteja muistuttavat tekstiviestit jättäisi kerrankin lähettämättä ja vain riutuisi kotiinpaluun ikäväsä. Sanotaanhan, että tosirakkaus odottaa.

DOYLEN MIELESTÄ koskettavinta kirjeissä olivat arkiset kommentit ja pyynnöt, kuten toivomus puhtaista lakanoista. Mutta oikein ilmaistuna ja tarpeeksi etäältä, riittävästi kaivaten, melkein mikä tahansa käy päinsä. ”Äänitin sulle Madmenin!” ”Jääkaapissa on kylmässä Coca-cola Zeroa, tölkissä.”

Kahdella sanalla, kaipaan sinua.

JYVÄSKYLÄN YLIOPPILASLEHTI

Opinkivi, I kerros, huoneet 119 – 120
Keskussairaalantie 2, 40600 Jyväskylä
Sähköposti jylkkari@jyy.fi, nettisivut www.jylkkari.fi
Faksi (014) 260 3928

Päätoimittaja **Marja Honkonen**
010 423 4509, paatoimittaja@jyy.fi
Toimittaja **Iiro-Pekka Airola**
010 423 4510, toimittaja@jyy.fi
Siviilipalvelusmies **Riku Suonio** (kannen kuvitus)
010 423 4511, sivari@jyy.fi

Painos 7 000 kpl. Painopaikka I-print Oy,
Seinäjoki, puh (06) 418 6750. ISSN 0356 – 7362.

pääkirjoitus
1. joulukuuta 2008

Paljon melua Jusseista

Vuosittain Espoon Korpilammella järjestettävä Suomen ylioppilaskuntien liiton liittokokous on varsin erikoinen kokemus. Jopa liittokokousedustajat itse vertaavat kaksipäiväisiä ylioppilaskuntapolitiikkaorgioita farssiin tai sirkukseen.

”Ulkopuolisesta tuntuu varmaan vähän samalta kuin ajaisi auto-onnettomuuden ohi: sitä huokaisee helpotuksesta, ettei ole mukana”, päätyi yksi edustaja toteamaan perjantain kääntyessä lauantaiksi. Tarkkailijana kokoukseen osallistuneena en voinut kieltää.

Syy tragikoomisia piirteitä saavaan ylioppilasliikkeen keskinäiseen suhmurointiin on ainakin osin neuvottelukulttuuri. Tämänkin vuoden puheenjohtajavaalin tulos oli vanhan perinteen mukaan tiedossa jo hyvissä ajoin ennen itse äänestystä – tai niin ainakin luultiin. Vain sukunimiltään erilaisten ehdokkaiden välinen taisto päättyi kuitenkin juuri päinvastaiseksi kuin kabineteissa oli yön tunteina sovittu.

Vastoin neuvottelutulosta äänestämistä voi pitää näkökulmasta riippuen joko selkään puukotuksena tai omantunnon kuuntelemisena. Ylioppilaskuntien ja opiskelukaverien suhteet joutuivat koetukselle, kun piti valita Jussin ja Jussin väliltä. Nyt valittu Jussi voi olla toista Jussia hieman raikkaampi, mutta yhtä kaikki, ensi vuonnakin ylioppilasliikettä johtaa mies pikkutakissa.

> ”On silti surullista, että liittokokous vääntää pelkästään täysistunnossa lähes tunnin sanamuodoista kannanotossa, joka lopulta hylättiin kokonaan.

Ei silti – ei ole aivan sama, kuka siellä pikkutakin sisällä on. Neuvotteluita käydään syystä, ja on totta, että joku sortuu suhmurointiin kuitenkin. Onhan peli kiehtovaa, pakko myöntää.

Silti on surullista, että liittokokous purkaa suurimman tarmonsa henkilövalintoihin ja vääntää pelkästään täysistunnossa lähes tunnin sanamuodoista kannanotossa, joka lopulta hylätään kokonaan. Jälkimmäisessä tapauksessa ei voi kuin ihmetellä, onko kyse enemmän pätemisen tarpeesta vai jonkinasteisesta sokeudesta. ”Intohimoista edunvalvontaa” joka tapauksessa.

Tällä hetkellä Jyväskylän yliopiston ylioppilaskunnassa ollaan tukkanuottasilla niin asukasneuvoston jäsenistä kuin uuden hallituksen kokoonpanosta. Tärkeitä asioita nekin, mutta luulisi ylioppilaskunta-aktiivien alati pienenevää piiriä huolestuttavan eniten se, etteivät kaikki loput jäsenet edes tiedä, mikä ylioppilaskunta on.

Marja Honkonen
paatoimittaja@jyy.fi

LEHTI – TOTUUS SEURAA PERÄSTÄ

Joulua odotetaan kiihkeästi

Suomalaiset valmistautuvat joulunviettoon perinteisin menoin. Jouluvalot syttyvät ympäri maan, iloiset laulut helisevät kaikkialla ja Jyväskylässäkin ihmiset tekevät lahjaostoksia kiireisellä joulukadulla. Myös viimein iloksemme saapunut lumi valaisee pimeän vuodenajan juhlan odotusta.

”Kyllä lumi on iloinen asia, vaikka siinä ryömiminen saattaa jalkani palelluttaakin”, iloitsee Kauppakadulla kerjäävä yksitoistavuotias **Ana-Maria**.

Keski-Suomen kauppiaat odottavat jolumyynnistä talouden taantumasta huolimatta hyvää. Erityisesti lelukaupoissa näkymiä pidetään erinomaisina, sillä lasten joulua ei haluta pilata liian vaatimattomilla lahjoilla.

”Jouluaattona janjaweed-soturit toivottavasti palauttavat marraskuussa ottamansa vanhempieni päät”, toivoo kuusivuotias sudanilainen **Hamid** silmät loistaen.

Totuuden tietotoimisto
lehti.samizdat.info

TOIMITUS SUOSITTELEE

METSOLAT (tv-sarja).
Enemmän elämänmakua kuin kovassa ruisleivässä.

SKIPPAA LUNTCHI (tapa).
Voit korvata sen kahvilla, jota pomo keittää. Lisäät vain enemmän maitoa ja sokeria sekaan.

EI JOULULAHJOJA (päätös).
Perseelleen se kalsariostos menee kuitenkin – myös tänä vuonna.

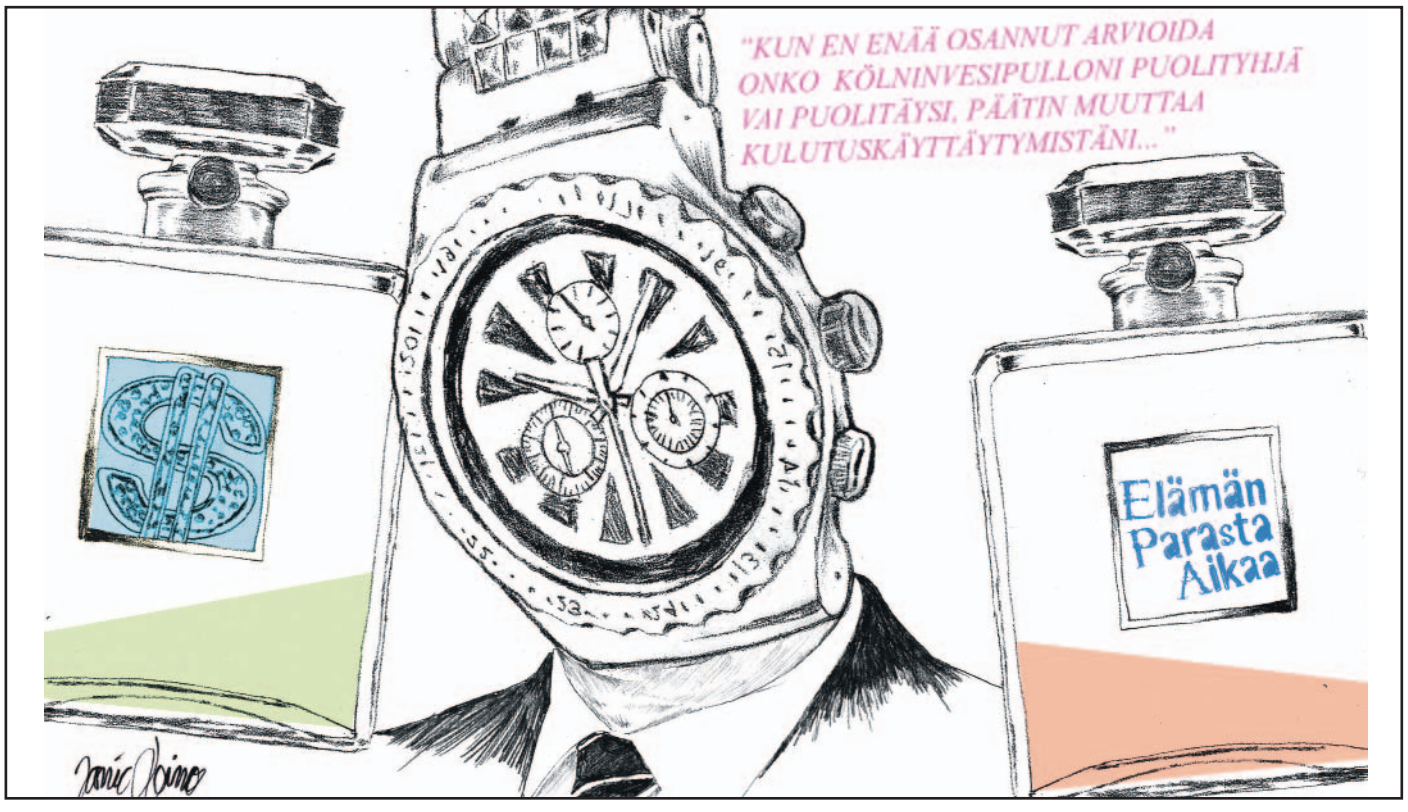

vapaa sana

> ”Se on sellainen hitusen ärsyttävä elämäntapahippi, joka inhoaa Suomen talvea, eikä siksi voisi kuvitella asuvansa täällä – asuu sitten Briteissä, jossa on varmaan vieläkin paskempi talvi.
>
> **Maria Veitolan kuulema mielipide taiteilija Heini Kilpeläisestä eli HK119:stä. (Image 9/2008)**

Jylkkäri haluaa tietää, mitä opiskelijat ajattelevat. Lähetä mielipide osoitteeseen jylkkari@jyy.fi. Kirjoita lyhyesti. Toimitus varaa oikeuden lyhentää ja käsitellä kirjoituksia tarvittaessa.

Edustajisto varjojen mailla

Osallistuin pitkästä aikaa kuunteluoppilaana edustajiston kokoukseen 13. marraskuuta. En täysin muistanut, miten loistavia viihteen lähteitä edarit ovat.

Päätöksenteon kannalta asiat eivät ole aivan yhtä hyvällä mallilla. Jos polkupyörien pysäköinnistä keskustellaan ylioppilaskunnan korkeimmassa päätöksiä tekevässä elimessä pidempään kuin talousarviosta, niin edustajiston olisi syytä katsoa peiliin.

Mikäli olen oikein ymmärtänyt, edustajistolla olisi mahdollisuus tehdä suuriakin linjauksia, mutta nykyinen edustajisto kokee tärkeämmäksi sekaantua lillukanvarsiin.

Samaa omistautumista soisi edustajiston kohdistavan pikkuasioiden hoitamisen lisäksi esimerkiksi valiokuntatyöskentelyyn. Valiokunnissa kun ei edustajiston jäseniä jonoksi asti näy. Näinkö käytetään sitä valtaa, jonka tavallinen rivijäsenmaksunmaksaja on teille, arvon edaattorit, antanut?

Nykyistä linjaa on toki kehuttava siitä, että nyt edustajiston käyttäminen vallankumouksen välineenä tai muuna oman ideologian temmellyskenttänä on sentään jäänyt vähiin. Halpojen ylioppilaskuntapolitiikan irtopisteiden keräileminen sen sijaan rehottaa valtoimenaan, eivätkä kokouskäytänteetkään tunnu olevan kaikilla hallussa.

Vuonna 2009 voitaisiin JYYssäkin ottaa teemaksi nykyisin niin kovin suosittu muutos.

Eero Tikka
JYYn rivijäsen

IRTOKUVA

RIKU SUONIO

Espanjalainen Cristina Ariza kokeili ESN Sporty Christmas Party -tapahtumassa Liikunnan palloilusalissa portugalilaista peliä ”Anything goes”, jossa pelivälineenä oli iso jumppapallo. Cristina hehkutti, että hänellä on ollut todella hauskaa ja hän on pitänyt pelistä todella paljon. Vaihtarien sporttinen päivä jatkui erimaalaisten pelien jälkeen iltabileissä.

GALLUP Missä oppiaineessa ovat ihanimmat tytöt?

Juhana Kirsi,
21, psykologia:
”Tietenkin psykologiassa. Ne on fiksuja ja nättejä.”

Mikko Silvonen,
25, liikuntapedagogia:
”Onko puolueellista sanoa, että omassa? Mutta OKL:ssä on aika hyviä kanssa. Kai nämä on ne klassiset vastaukset.”

Ville Luoma-aho,
24, kirjoittamisen maisteriohjelma:
”En oo oikein varma... Saattaisi olla yhteiskuntatieteet.”

Sasu Kallio,
24, taidehistoria:
”En ole kerennyt perehtyä. Sanotaan, että psykalla, kun Annahan on oikein ihana tyttö.”

Anna Jauhiainen,
23, psykologia:
”Tuolla psykologialla on kyllä aika hemaisevat. Enkä ollenkaan vedä kotiinpäin.”

JYY PÄÄ Akateemiseen aatteeseen on vielä matkaa

ETSIN SELLAISTA yhteiskuntaa, jossa yksilöillä on vapaus tieteelliseen ajatteluun, vapaus joustavaan opiskeluun ja oppiaineisiin. Vaikka liberalismin arvot ovat vaiheittain ottaneet jalansijaa yhä enemmän, on byrokratian ratas valtava ja esteiden purkaminen hidasta.

Yliopistojen rakenne on aikojen saatossa rakentunut toimivaksi ideaaliselle lukutoukalle, joka rahoittaa elämäänsä lainalla, tenttii kerran kuussa ja valmistuu suoraan työmarkkinoille. Tänä päivänä tilanne on toinen. Entistä suuremmalle osalle opiskelijoista osapäiväinen opiskelu on arkipäivää. On perhe, työpaikka tai koti toisella paikkakunnalla. Yliopistojen pitäisikin tarjota nimenomaan jokaiselle vapaus valita oma tahtinsa opinnoissa.

RIITTÄVÄÄ AKATEEMISTA vapautta ei ole myöskään tarjota tyhjää opiskelutilaa rajoitteiden tilalle, vaan todelliset oppimisen innovaatiot syntyvät mahdollisuuksista ja luovuuden tukemisesta. Opiskelijat tarvitsevat virikkeitä, värikkäitä keskusteluja ja vaihtoehtoja.

Vaikka opiskelun esteet ovat yliopistoille ennen kaikkea resurssikysymys, myös opiskelijoilla on lusikka kädessään. Usein opiskelijakulttuuri tarjoaa vain viihdettä, harrastuksia ja ystäviä. Sekin on arvokasta, mutta opiskelijakulttuuri voi parhaimmillaan hyödyttää itse opintoja. Yhdestä kahvilakeskustelusta saattaa syntyä enemmän oivalluksia kuin parin vuoden opiskelusta yhteensä. Yliopisto ei itsessään sivistä. Se tarjoaa mahdollisuuksia ja oppimisen asenteen.

OPISKELIJAKULTTUURISTA puuttuu aatetta. Hyvä esimerkki akateemisesta aatteesta on vuonna 1831 perustettu Suomalaisen Kirjallisuuden Seura. Sen perusti joukko Helsingin yliopiston opiskelijoita, jotka tunsivat kiinnostusta kirjallisuuteen ja uskoivat sen voimaan kansakunnan sivistäjänä.

Seura ei ollut vain akateeminen keskustelukerho vaan myös kansallishengen kasvukeskus. Jos näitä seuroja vielä nykyään syntyy, tulkaa ulos ja luokaa uusia aatteita!

Olisi väärin pitää esteiden poissaoloa ja arvojen vapautta aatteita tyhjentävänä kehityksenä. Jos liberalismia voisi kuvata jollain värillä, se olisi musta – mahdollisuus kaikkiin väreihin. Aatteet syntyvät halusta ajatella toisin ja kyvystä luoda vaihtoehtoja.

Heikki Sivonen

Jotta kampuksella olisi rytmi

Kulttuurivaliokunnan kokous ei ole vielä alkanut, mutta Opinkiven pöydän ympärillä käy jo vilkas leffakeskustelu. Tiensä paikalle on löytänyt parikymmentä aktiivia ja lisää saapuu pitkin kokousta.

VALIO-JOUKOT

TOISEKSI VIIMEISTÄ kokoustaan puheenjohtajana luotsaava **Aapo Siippainen** lupailee ensi kerralle pikkujoulutunnelmaa ja yllätyksiä. Perinteiselle räkäläkierrokselle ovat tervetulleita kaikki, mutta etukäteistietoa illan kulusta ei tipu.

Kulttuurivaliokunta lienee JYYn valiokunnista näkyvimpiä: Jyrock, Club Valiokunnat, Amazing Race Jyväskylä, Fuksibileet, Kampus Kino – kaikki suunnitellaan täällä.

Siippainen kiittelee valiokuntalaisiaan aktiivisiksi ja kertoo jättävänsä puheenjohtajan tittelin kuluneeseen vuoteen tyytyväisenä.

KOKOUKSESSA etsitään lipunmyyjiä hyvinvointiklubille ja puidaan DJ-kurssin onnistumista. Joukko tulevia tiskijukkia lähti kurssilta ilmeisen hyvillään ja valiokuntalaiset intoutuvat ideoimaan graffitityöpajaa. Puheissa vilahtaa myös ekskursiot Tampereelle ja ulkomaisille festareille.

Kokouksessa aiheuttaa hämminkiä tieto juuri auenneesta ilmoittautumisesta jouluiseen olut-tastingiin. Joku kaivaa läppärin ja innokkaimmat varaavat paikkansa, toisaalla tutkitaan Kulttuurikunto-esitteitä.

Siippainen muistuttaa JYYn itsenäisyyspäivänä pidettävistä pikkujouluista ja kaipaa koristelijoita Ilokiveen.

Pääasiana on Kampus Kinon kevään ohjelmisto. Kulttuurisihteerin kokoamasta listasta kädennostoäänestetään ne, joita sihteeri alkaa metsästää opiskelijoille näytettäviksi. Valiokunta on puhunut, lopputuloksen voi käydä tarkastamassa Kinossa vuodenvaihteen jälkeen.

Jos valikoima ei miellytä, on syytä suunnata seuraavaan kokoukseen.

Piia-Maria Vidgren

Sarjassa esitellään JYYn valiokuntatoimintaa.

PASKA KOTISEUTU!

Kirjoittajat purkavat traumoja kotipitäjästään – omalla murteellaan.

Stogel stadii ja takaisi

ESPOO VIETTI tänä vuon 550-vuotispippaloitaa. Noiden vuosien aikan possee mestoille on kertyny jotai 240 620 asukast. Tästäki huolimat Espoo on ehk Suomen vähiten tunnettu kortteli. Sehä o pelkkä Hesan suburbia, jost kaikki muut paitsi TKK:n tulevat dippainssit ravaa töihi keskustaa.

Esboolaise puol elämää menee julkisis sittailles. Toisaalt se jaksaa elää sen kaa, ku tietää, et stadilaisel on sama homma. Espoost pääsee stogel nopeemmin stadii, ku siel autol paikast toisee. Länsiväylä tulee tutuks nii aamusi ku iltasi. Menoliikennet stadist poispäin on vaa duunipäivän ja radalkiertoillan jälkee. Yödösät onki aik helmi turistinähtävyys.

On Espoolki tietty oma keskusta. Siit ei kyl olla kovin lesoi. Ei siel mitää oo, ees kirjastoo. Spurgui on ja Alko. Nii ja se betoniboxi, kaupungintalo. Se vedetään kyl koht uusiks. Oli ideakilpailut ja kaikki.

Mut on Esbos vähemmänki skeidoi pleissei. Westendi imelät järvenrantaomakotitalot ja gourmetjuustoseurat on se koliko toinen puoli. Nii ja ohan sitä korkeeta aitaa Kauniaisiski. Grani on siis oma veroparatiisinsa Espoon reviiril, snadi reikä keskel Espoon leipää. Ei mikää ylläri, et yli puolet espoolaisist o valmiit yhdistää Granin ja Espoon, jos pk-seudun suurpolist ei muodosteta. Granilaiset ei tosin oo tost kovin fiilareis.

Espoos alueidentiteetti on suht stydiä. Soukan jengi on iha eri planeetalt ku väki Matinkyläst. Toisaalt sit ku o kyse Kimist ja Mikast n espoolaiset vetää yht köyttä dissatessaa Vantaan junnuu. Se mesta ny o ihan landee muutenki.

Karin Metsäpelto

Kirjoittaja on syntynyt Ruotsissa ja asunut Espoon lisäksi Dar Es Salamissa, Madridissa ja Jyväskylässä, mutta pitää yhä kaupunkia ainoana todellisena kotinaan.

Riku Suonio

Askel kerrallaan toimittajanurallaan kivunneen Juha Korhosen on nyt aika istahtaa Jylkkärin portaalle.

Juha Korhonen aloittaa Jylkkärissä ”oikeat työt”

Viittä vaille maisteri tietää, että hyvät jutut ovat lehden perusta.

VUODENVAIHTEEN jälkeen *Jyväskylän Ylioppilaslehden* toimittajan tuolille istuu uusi kasvo. **Juha Korhoselle**, 27, pesti merkitsee uutta elämänvaihetta.

”Jos ei kesätöitä lasketa, niin tämä on ensimmäinen ‘oikea’ työ. Totta kai se on iso askel elämässä.”

Korhosen kesätoimittajatausta on ollut nousujohteinen: kolme kesää *Nivala*-lehdessä sekä yhdet suvet *Kalajokilaaksossa*, *Kalevan* Ylivieskan-aluetoimituksessa ja *Helsingin Sanomien* urheilutoimituksessa.

”Sitten romahdus maan pinnalle: *Jylkkäri*”, hän naurahtaa.

ENNEN TUOTA ”romahdusta” journalistiikan maisteriohjelmassa Jyväskylässä opiskelevan Korhosen on tarkoitus saada urheilutoimittajien internetin käyttöä käsittelevä gradu viimeisiä tarkisteluja vaille valmiiksi.

Ennen Jyväskylän opintoja hän on jo suorittanut Oulun seudun ammattikorkeakoulussa journalismin linjalla medianomin (amk) tutkinnon.

Korhonen päätyi toimittajaksi omien sanojensa mukaan sattumien kautta.

”Se ei ole missään vaiheessa ollut unelma-ammatti. Jälkeenpäin se tuntuu kuitenkin loogiselta alavalinnalta.”

Nivalasta lähtöisin oleva Korhonen kokeili ensin tietotekniikan opintoja yliopistossa, mutta se ei maistunut. Ammattikorkeakoulun hakuoppaasta osui silmään haasteelliselta vaikuttanut journalismin linja.

Sille tielle hän jäi.

KORHONEN ON ehtinyt jo pohtia, miltä pohjalta *Jylkkäri* ponnistaa.

”Lehti koostuu hyvistä jutuista. Lähinnä olen miettinyt, mistä kirjoittaa ja mitä aiheita ei ole ehkä käsitelty. Ajatuksia on paljon", hän kertoo.

”Kun olen ollut opiskelija pitkään ja nähnyt elämää eri oppilaitoksissa, opiskelijoiden asema kiinnostaa”, Korhonen sanoo.

”Tämä on hyvä tarkkailupaikka. Monet eivät välttämättä aina hoksaa, että *Jylkkäri* on hyvä ja arvostettu lehti.”

PELKKÄÄ JOURNALISMIA Korhosen elämä ei kuitenkaan ole. Hän on tekijämies sekä jalkapallossa että breakdancessa.

Breakdancea hän on opettanut kansalaisopistossa, mutta nyt tunnit täytyy lopettaa *Jylkkärin* työkiireiden alta.

Jalkapallo on kuitenkin edelleen vankasti osa Korhosen elämää, vaikka tulevan kesän seura ei ole vielä varma. Hän on pelannut kaikkiaan viisi kautta kakkosdivarissa ylivieskalaisessa FC YPA:ssa.

Keskikentän ”kymppipaikalla” hän laskee tehneensä sadassa pelissä 40 maalia, mikä on varsin muikea määrä. Erityisen hyvin on jäänyt mieleen toissa kesänä Kokkolassa syntynyt osuma, jossa yhdistyivät tietyllä tapaa sekä futis- että breakdance-taidot: pallo painui verkkoon komean voltin kautta niin sanotulla saksipotkulla.

”Sitä oli junnusta asti haettu, ja silloin se onnistui”, Korhonen muistelee myhäillen.

Iiro-Pekka Airola
toimittaja@jyy.fi

Ylioppilaskunnat näpäyttivät Lyyraa

Jyväskylän Olli-Pekka Koljonen nousi SYL:n hallitukseen huippuäänin.

LYYRA-OPISKELIJAKORTTIEN jatkuvista toimitus- ja toimintaongelmista tuohtuneet ylioppilaskunnat vaativat Suomen ylioppilaskuntien liiton hallitukselta tiukempaa kuria Suomen Lyyra Oy:lle. Osa uhkaili vaativansa jopa yhtiöstä luopumista, mikäli korttiongelmat eivät ratkea vuoden sisään.

Espoon Korpilammella 21.–22. marraskuuta pidetty SYL:n liittokokous päättikin, että se tahtoo nähdä ensi vuoden liittokokoukseen mennessä merkittäviä parannuksia korttien toiminnassa. Yhtiölle, josta SYL omistaa 40 prosenttia, vaaditaan selkeitä tavoitteita.

Lyyra-lupauksia pääsee toteuttamaan samaisessa kokouksessa valittu SYL:n vuoden 2009 hallitus. Jyväskylästä hallitukseen nousi ylioppilaskunnan hallituksen nykyinen puheenjohtaja **Olli-Pekka Koljonen**, joka nappasi äänestyksessä suurimman saaliin, 40 ääntä.

Koljosen lisäksi hallitukseen nousivat **Jouni Holopainen** Kuopion yliopistosta, **Sini Jokinen** Helsingin kauppakorkeakoulusta, **Jaana Mäntylä** Tampereen teknillisestä yliopistosta ja **Leena Pihlajamäki** Helsingin yliopistosta.

SYL:N PUHEENJOHTAJAKSI valittiin hieman yllättäen Sibelius-Akatemian ylioppilaskunnan ehdokas **Jussi Rauvola**. Rauvolan vastaehdokas Joensuun yliopiston ylioppilaskunnan **Jussi Sallinen** hävisi kisan lopulta äänin 88–73, vaikka ylioppilaskuntien keskinäisissä neuvotteluissa Sallisen voittoa pidettiin lähes varmana.

Vuoden alussa aloittava puheenjohtaja lupaa ottaa huomioon myös kehä III:n ulkopuolella sijaitsevat yliopistot.

”Uskon, että pienestä ylioppilaskunnasta tulevana osaan katsoa asioita eri tavalla kuin vanhat hegemonit”, Rauvola viittaa pääkaupunkiseudun jättiläisiin.

Kaudellaan Rauvola haluaa viedä liittoa avoimempaan suuntaan.

”On tärkeää, että vanhoista rakenteista avataan keskustelua”, Rauvola totesi *Jylkkärille* heti valintansa jälkeen.

Marja Honkonen
paatoimittaja@jyy.fi

Jäsenmaksu ja vuokrat nousevat

Ensi vuonna ylioppilaskunta maksaa rahoillasi vähän parempia palkkoja, järjestää komeat vuosijuhlat ja kasaa kokoon hieman aiempaa kalliimman Jyrockin.

Jäsenmaksu nousee jälleen ensi lukuvuoden alusta. Syyskuun 2009 alussa perusopiskelija maksaa JYYn jäsenyydestä 92,30 euroa – siis 1,50 euroa aiempaa enemmän. Jatko-opiskelijoiden maksu nousee niin ikään 82,30 euroon. Korotuksella varaudutaan kallistuvaan YTHS-maksuun. Korotuksessa on huomioitu myös lukuvuoden 2008 maksussa peritty "ylimääräinen" 50 senttiä, joka nyt tuloutetaan kattamaan maksujen korotusta. JYYn osuus jäsenmaksusta pysyy ennallaan. Yhteensä JYY kerää jäsenmaksuja hieman alle 1,1 miljoonan euron edestä. Summasta jää YTHS:n osuuden jälkeen JYYn käyttöön noin 617 000 euroa.

Poltetta puntissa -tapahtumasta luovutaan lopullisesti, eikä tapahtumaa varten siten enää palkata projektisihteeriä. Liikuntatoiminnan vastuusihteerinä on jatkossa sosiaalipoliittinen sihteeri, jonka palkasta osa jyvitetään liikuntatoiminnan maksettavaksi.

Varsinaisen toiminnan suurin menoerä ovat hallituksen ja edustajiston kulut, joita odotetaan kertyvän 105 770 euron edestä, eli hieman aiempaa enemmän. Kuluihin lukeutuvat muun muassa ylioppilaskunnan hallituksen palkkiot, vaalien järjestämisestä aiheutuvat kulut ja esimerkiksi tilintarkastuspalkkio. Kakkosena kulukisassa on 93 762 eurollaan ylioppilaslehti *Jylkkäri*, jonka suurimmat rahanreiät ovat palkat ja painatuskustannukset.

Juhlavuoden vuosijuhlakulujen odotetaan olevan noin 10 000 euroa, mikä on yhteismitallinen samojen pirskeiden tuotto-odotusten kanssa. Tarkoituksena on kuitenkin hankkia juhlille myös erilaisia sponsoreita.

Jyrock-sisäfestarin kulujen arvioidaan kasvavan lähes 22 000 euroon. Samaan aikaan myös tapahtuman pääsylippu- ja sponsorituottojen odotetaan kasvavan 21 000 tuhanteen euroon. Lisäksi Jyrockin kassaa lihottaa jo varmistunut 6 000 euron apuraha opetusministeriöltä. Kulttuuripuolella myös Kampus Kinon kävijämäärien odotetaan kasvavan hieman.

JYYn varsinaisen toiminnan tuloksen odotetaan olevan 39 100 euron verran miinuksella. Summa katetaan lounasravintola Ilokiven voitoilla, joita aiotaan kerätä tismalleen saman verran. Lounaan hinta pysyy Ilokivessä tämän vuoden tasolla, mutta kävijämäärien toivotaan kasvavan.

Fuksipassit jätetään tämän vuoden kokemuksien perusteella ensi vuonna painamatta.

Asunnosta toiseen soittelu loppuu Kortepohjassa, kun ylioppilaskylässä luovutaan puhelinvaihteesta kevään 2009 aikana. Asukasneuvoston mukaan vaihteesta luovuttiin, koska sen ainainen korjaileminen oli kallista ja uuden vaihteen osto sitäkin tyyriimpää. Sen sijaan kylään aiotaan hankkia 25 jääkaappia, 10 liettä, 20 lavuaaria, 10 wc-istuinta, kaksi pyykinpesukonetta, postilaatikkoja A- ja D-taloihin, uudet häkkivarastot M-, N-, O- ja P-taloihin sekä yksi tulostin. Lisäksi asukkaille jaetaan 1 700 kappaletta energiansäästölamppuja.

Henkilöstölle on luvassa 2,2–2,4 prosentin palkankorotukset kokemus- ja koulutuslisien karttuessa ja työehtosopimuksista johtuen. Myös projektisihteerien palkkiot yhdenmukaistetaan niin, että esimerkiksi erilaisten tapahtumien järjestämisestä saa nyt vähimmillään 500 euroa ja enimmillään 750 euroa työmäärästä riippuen.

Kortepohjassa ja Vehkakujalla korotetaan vuokria. Kortepohjan puolella vuokrien korotus on noin 5,8 prosenttia, Vehkakujalla taas 5,9 prosenttia. Korotus tulee voimaan maaliskuun alussa, ja sen jälkeen vuokra on keskimäärin 10,85 euroa neliöltä. Yhteensä ylioppilaskylästä kerätään vuokria ja erilaisia maksuja noin 4,5 miljoonaa.

Marja Honkonen

Ylioppilaskunnan edustajisto hyväksyi talousarvion yksimielisesti kokouksessaan torstaina 13. marraskuuta.

LAHJAKAS LUKEE LIKEÄ

Jeff Chang
CAN´T STOP WON´T STOP
Kattava kartoitus hiphopin synnystä ja sen aiheuttamasta kulttuurivallankumouksesta.

Lucy O´Brien
MADONNA – ELÄMÄKERTA
Lukemista äidiltä tyttärelle. Täydellinen elämäkerta popin itseironisesta mehiläiskuningattaresta!

Mick Wall
W.A.R – W. AXL ROSE
Opus kertoo ja kertaa isoegoisen Axlin ja koko Gunnareiden tarinan tanakan tarkasti.

Luoti, Vesala, Kostiainen, Ylönen
PMMP
”Kirja on kohteensa näköinen: hiomaton ja rönsyilevä mutta mukaansatempaava ja värikäs.” – Jarkko Jokelainen, HS

Kari Heusala
NAISEN ORGASMI
Teos purkaa aihettaan yleistajuisesti, mutta sopii vankan tietopohjansa ansiosta myös ammattilaiskäyttöön.

SOLIDAARISUUS-KALENTERI 2009
Kalenteri sisältää ajatuksia muun muassa energiansäästöteoista, kestävästä kehityksestä ja ilmastonmuutoksesta.

www.like.fi

Laitakaupungin valot

Vuoden vaihtuessa kuntarajat sulavat Jyväskylän ympäriltä. Laajentuva keskus paahtaa suurimpien kaupunkien listalla ohituskaistaa näyttäen Lahdelle ja Kuopiolle perävaloja, ja Oulunkin puskuri häämöttää – asukasluvulla mitaten. Ennen kaikkea Jyväskylä laajenee kuitenkin maantieteellisesti. Mitä suur-Jyväskylän ääripäistä löytyy?

Teksti: Iiro-Pekka Airola
Kuvat: Riku Suonio

Suur-Jyväskylän eteläpäähän, Korpilahden Putkilahteen, on turha haaveilla tekevänsä päivä-reissua joukkoliikenteen varassa. Jyväskylästä Putkilahteen ja päinvastoin kulkee kyllä linja-auto kerran päivässä, mutta aikataulu ei ole inhimillisimmästä päästä: kaupungin suuntaan bussi kulkee aamukahdeksan jälkeen, ja toisinpäin matkaten onnikka on Putkilahdella iltapäivällä kolmen maissa.

Siispä laitakaupungille mielivälle ei jää juuri muuta vaihtoehtoa kuin henkilöauto. Kaupungin sisäisessä liikenteessä valtatie nelosella matkatessa kuntarajakin vaihtuu välillä, kun ennen Korpilahtea ehditään viilettää hyvän matkaa Muuramen puolella.

Hieman ennen Korpilahtea on valtatieltä irrottauduttava. Matkaa on vielä edessä, mutta mikäs on ajaessa, kun Kärkistensalmenkin yli pääsee Keski-Suomeen "pekkaroitua" valtakunnan toiseksi pisintä siltaa pitkin.

Kun Korpilahdella järjestettiin neuvoa-antava kansanäänestys kuntaliitoksesta, Kärkisten sillan "tuolla puolen" kuntalaiset suhtautuivat asiaan myötämielisimmin. Siis juuri siellä, minne ollaan menossa.

”Minusta tämä on näin eteläisessä Suomessa poikkeuksellisen syvää maaseutua”, meidät vastaanottava Putkilahden Kyläseuran johtokunnan puheenjohtaja **Timo Suominen** arvioi.

Kai se on tunnustettava, kun paikallinenkin niin sanoo. Korpilahden keskustaan on matkaa 22 kilometriä ja Joutsaan yli kolmekymmentä. Valtatielle pääsee 19 kilometrin päässä.

Jyväskylän ytimeen täältä on lähes viisi peninkulmaa.

”Onhan tämä tällaista haulikolla ammuttua. On onni, että meitä ei ole enempää, niin ei tuoteta liikaa päästöjä”, Suominen sanoo.

Omalta osaltaan hän nauttii kuitenkin lähipalveluista: kauppamatka Virran Puotiin taittuu pyörällä tai jalan.

Korpilahden – ja siis myös suur-Jyväskylän – eteläisin piste sijaitsee keskellä Päijänteen aaltoja. Mantereella etäisimmän paikan voimme nähdä Rajalahti-nimisen järven päässä. Todistamme näkyä

Ari Heinosesta tulee kaupunkilainen sekä töissä että vapaalla.

oletettavasti suur-Jyväskylän eteläisimmän kesämökin laiturilta.

Suomiselle kuntaliitos kelpaa, eikä toinenkaan mukanamme oleva Putkilahden Kyläseuran johtokunnan jäsen **Valto Koskinen**, syntyperäinen korpilahtelainen, ole siitä moksiskaan. Pian lakkautettavan Keskustan Korpilahden paikallisjaoston puheenjohtajan mukaan Jyväskylä on ollut armollinen kumppani.

Molemmat kunnat tuntuvat hyötyvän liitoksesta: itsenäinen Korpilahti oli ajautumassa talouskurimukseen, ja toisaalta Jyväskylä himoitsi lisämaata.

Sitä lisämaata Jyväskylä todella saa. Korpilahti muodostaa yli puolet uuden kaupungin pinta-alasta. Asukaslukuun se tuo sen sijaan vain noin neljä prosenttia.

Tosin Koskinen uskoo, että Jyväskylän suurin intressi taisi sittenkin olla saada maalaiskunta kimppaan.

”Siinä taisi olla Korpilahti-niminen syötti pelinappulana”, hän naurahtaa.

Kuntaliitoksessa Jyväskylään niitä asukkaitakin tuovan maalaiskunnan eteläisin piste löytyy Tikkakoskelta. Se on nyt pienin maalaiskunnan kolmesta taajamasta, mutta vuodenvaihteen jälkeen yksi kaupunginosa suur-Jyväskylässä.

Jyväskylän ja maalaiskunnan liitoksesta on väännetty peistä vuosikymmenet. Se nousi esille jo vuonna 1968 silloisessa valtakunnallisessa kuntauudistushankkeessa.

Kaupunginvaltuusto ehti tehdä aloitteet liitoksesta vuosina 1982, 1988 ja 1991 – vain tullakseen joka kerta torjutuksi maalaiskunnan puolelta. Apua Jyväskylälle ei tullut edes valtioneuvostolta, joka hylkäsi lääninhallituksenkin tukeman vuoden 1988 pakkoliitosaloitteen.

Vuonna 1994 aloitteellinen oli puolestaan maalaiskunta. Selvitysmieheksi ehdittiin jo nimetä Keski-Suomen entinen maaherra **Kalevi Kivistö**, kunnes kesken kaiken prosessi päätettiin keskeyttää – jälleen maalaiskunnan valtuuston päätöksellä.

Kesti vielä yli kymmenen vuotta, ennen kuin aika oli kypsä. Viime vuonna hankkeen vastustajina olivat aluksi maalaiskunnan johtavat virkamiehet, mutta lopulta tahti oli niin ripeä, että jo vuoden lopussa maalaiskunta päätti liittyä Jyväskylän ja Korpilahden kimppaan. Ei sillä, että tälläkään kertaa valtuusto olisi ollut yksimielinen: ratkaisevassa äänestyksessä yli kolmannes vastusti yhä.

Tikkakoskella oppaanamme on maalaiskunnan johtava mittausteknikko **Ari Heinonen**. Hänen avullaan uuden metropolin ääripää löytyy helposti. Lähimpään asutukseen on matkaa puolisen kilometriä, ja autolla pääsee noin parin sadan metrin päähän. Metsästä kolmen kunnan rajamerkki, yli 200 vuotta vanha rauniopyykki, erottuu selvästi hennon lumikerroksen keskeltä.

Askeleen suuntaan tai toiseen ottamalla voisi tehdä pikavisiitin Uuraisille tai Laukaaseen. Mutta me haluamme pysyä tulevan suurkaupungin puolella.

”Tämä on tyypillistä tikkakoskelaista kangasta. Ei mikään matkailunähtävyys”, Heinonen naurahtaa.

Hän on syntyperäinen maalaiskuntalainen ja asuu nykyisin Tikkakoskella. Heinonen katsoo suur-Jyväskylää sekä työntekijänä että asukkaana.

”Työn kannalta liitos tuo enemmän mahdollisuuksia. Kuntalaisena arveluttaa, miten palvelut säilyvät.”

Hän laskeskelee, että metsäiseltä rajapyykiltä on Jyväskylän keskustaan linnuntietä noin 25 kilometriä. Ei siis juuri matka eikä mikään – varsinkin, kun paikalle pääsee bussilla monta kertaa tunnissa. Viiden kilometrin päästä lentokentältä pääsee vaikka maailman ääriin. Metropolin merkkejä.

Sitten Heinonen kertoo karun totuuden: kaikkialla maalaiskunnassa citysyke ei ole samaa tasoa.

”Kun mennään Nyrölään, Vesangalle tai Kuohuun, onhan niissä tien varrella asutusta, mutta kyllä se aika korpea on.”

Jyväskylä on vuoden loppuun saakka asukasmäärältään Suomen yhdeksänneksi suurin, mutta heti Helsingin jälkeen peräti toiseksi tiheimmin asuttu kaupunki. Kuntaliitoksen myötä määrällä mitattu sijoitus nousee seitsemänneksi, mutta tiheydessä ohi painavat Vantaa, Espoo, Turku ja Tampere.

Kaupunginjohtaja **Markku Andersson** kirjoitti paisuvasta valtakunnastaan *Keskisuomalaisessa* elokuussa näin:

”Uuden Jyväskylän rakenne on suorastaan ihanteellinen. Yli 90 prosenttia asukkaista ja työpaikoista sijaitsee 10 kilometrin säteellä kaupungin keskustasta. Tavoitteena on kehittää olevista kuntakeskuksista vahvoja kaupunginosia, jolloin ympäröivä maaseutumainen kunta-alue kylätaajamineen muodostaa asumisen, elinkeinotoiminnan ja virkistysmahdollisuuksien näkökulmasta todella tärkeän osan uutta kuntaa.”

Kaunista. Tosin sanoista tekoihin on pitkä matka – aivan kuten laitakaupungillekin.

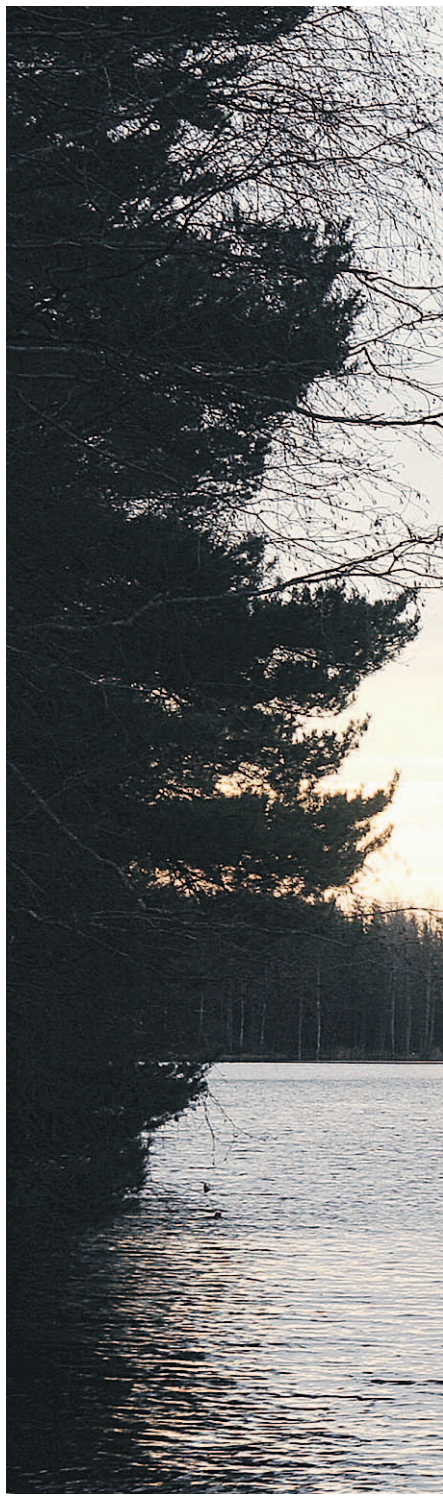

Suur-Jyväskylän eteläisin piste sihaitsee

Ukkomäen tilan Sissi on suur-Jyväskylän eteläisin kissa.

Kylä

Ilona

Korpilahdella Putkilahden kylällä, Rajalahti-nimisen järven päässä.

yhdistysaktiivit Timo Suominen ja Valto Koskinen eivät usko, että Putkilahti juuri kaupungistuu.

a ja Kaija Reinan asuttamalta Ukkomäen tilalta ei ole pitkä matka kunnan rajalle.

Tällainen näkymä aukeaa suur-Jyväskylän pohjoiselta rajakiveltä, joka on Tikkakoskella Luonetjärven pohjoispäässä.

A not-so-traditional Christmas

Christmas is a holiday traditionally spent with your family at home. But what about when you're far away from home, on an exchange programme in a different country?

KATARIINA KALMARI

Cristina Ariza, Leticia Berenguer, Cristina Sánchez ja Thijs Michels miss their families but are also excited about staying in Finland for Christmas. "It's a new experience", Cristina Sánchez says.

SUCH IS THE SITUATION for a number of international students in the University of Jyväskylä, including **Gary Aiden** from Australia, **Thijs Michels** from Belgium, **Thomas Sama** from Camerun and **Cristina Ariza** and **Cristina Sánchez** from Spain.

Their reasons for staying are different; some are going travelling right after Christmas, some have friends visiting, some want to experience all the seasons in Finland, for others it's just easier to stay. But everyone agrees that no-one should be alone at Christmas.

"It's important for me to provide a place for people who don't have anywhere to go. You can feel very isolated and lonely at Christmas if you're all alone in a different country", Gary says.

IN THE PAST YEARS very little or no activities have been offered for international students spending the holiday in Finland. Therefore, a lot of people go travelling, or just end up spending Christmas by themselves.

This year, however, the Student Union subcommittee for international affairs has organised Christmas activities for the international students. Or to be more specific, the subcommittee offers a venue and some funds to organise a Christmas party, but the students get to plan the day themselves.

"I'm just a representative of the Student Union. It's your party, you're the organisers", explains **Jatta Siekkinen**, member of the international affairs subcommittee, in a meeting where the plans are made for Christmas day.

The students themselves are glad to set everything up on their own:

"It's nice to organise something for the people here, 'cause otherwise you'd just be waiting by yourself", Thijs says.

AND SO FAR the plan is: Lillukka has been booked for the 25th of December, everyone is to bring whatever food and decorations they can afford, some music and maybe a little present. The most important thing seems to be to get a little something from different Christmas traditions.

"A Christmas tree would be a good idea, if we can afford it, even if just for the symbolism", Thomas says.

"Or it doesn't have to be a tree, it could be some other plant", Cristina Sanchez suggests.

"We could make the decorations ourselves", continues Cristina Ariza.

Plenty of suggestions are made. Among other things, there's talk of teaching others your own language, traditional Spanish dancing, and singing not-so-traditional Christmas Carrols by Boney M. Not your conventional Christmas, but the students seem quite happy to stay.

"It's a new experience ", Cristina Sánchez summs up.

Katariina Kalmari

In the mean time, ESN Pre Christmas Party

IF WAITING for Christmas gets too hard for you, there's a fun way to ease the pain: Pre Christmas Parties. One such is the ESN Pre Christmas Party on the 10th of December. The programme includes competitions, games, food, drink, and of course, Santa Clause.

"We want to introduce international students to the Finnish tradition of pre Christmas parties. And there will be other Finnish Christmas traditions as well, like rice porridge, glögi and Santa", says the party organiser **Anna-Kaisa Lehtomäki**.

However, something different is on offer as well: The party has a theme of "Naughty or Nice", which should be taken into account when planning your outfit for the night.

And like other ESN activities, the Christmas Party is not just for international students:

"We hope for Finns to attend as well. Exchange students always want to meet locals. And it's a very good party, you get a whole different kind of atmosphere with international students", Lehtomäki claims.

Katariina Kalmari

The ESN Pre Christmas Party in restaurant Lozzi on 10th of December at 7pm–11pm. After party in Club Karma 11pm onwards, free entry for those who went to Lozzi.

Vasilis leaves Finland but is looking forward to coming again

Vasilis Karagiorgis has decided not to stay for a second semester at the University of Jyväskylä.

"THIS IS BECAUSE I think I will fall behind with the studies in my home university and I want to graduate soon."

However, Vasilis has had a great time and some good experiences in Jyväskylä.

"I came here from a not-so-wealthy university and found a totally awesome one where the quality of education is very good."

Vasilis admits that he did not learn many new things because he was familiar with most of the courses he chose.

"That is because I'm in the last year of my studies and, also, when you are in Erasmus exchange, you do not have many options with the courses. Still, the teaching method was quite an experience due to the large number of projects and assignments we had to do."

VASILIS CAME FROM a big city to a small town that is rich in nature. He used his bike daily.

"This was quite a change, especially now when the day is so short and it has started to snow! I can say I'm comfortable with the weather so far. The cold is normal and the snow is always welcome."

Vasilis has not bought any extra clothing yet but he thinks he may need to buy a pair of winter shoes. He says he'll try to stick with his own as long as possible.

"There are two bad things here. One is the limited daylight which makes me feel tired. The other is the ice on the street which makes cycling a bit dangerous. I have already fallen twice."

And talking about ice, Vasilis regrets that he does not have time to go skating.

"My time is very limited because I always have a project or an exam to do. Maybe I have time for skating when the lessons are over."

WHEN ASKED about celebrating Christmas in Greece, Vasilis tells that they decorate the Christmas tree and families gather and eat dinner together.

"A traditional Christmas dinner can be lamb, pork or like in recent years, turkey, accompanied of course by traditional desserts and the greek version of pulla, which is a bread that tastes and looks like pulla."

The presents are opened on New Year's day, because that is when Greek people celebrate St. Vasilis, their "Santa Claus". Over the past few years some people have started to follow the tradition in other countries and open their presents on Christmas day.

"In my family we just have a simple dinner on Christmas eve and on Christmas day we have a big lunch at my aunt's, where both families come together."

This year Vasilis has planned to spend Christmas time in France with his girlfriend and go back to Greece before New Year's eve.

For the most part, Finland met Vasilis' expectations. It has not been as cold as he had imagined it would be. Something that took him by surprise was the large quantities of alcohol Finns consume which he finds really sad.

"I'm sure I will have a cultural shock when I return to my country. Anyway, I love Finland and I'm really looking forward to coming again some day."

"Last of all, I want to thank all my Finnish friends for showing me the Finnish hospitality and I wish *Jylkkäri* always to be successful. Merry Christmas!"

Heidi Tamminen

Jyväskylän Ylioppilaslehti followed Vasilis Karagiorgis' semester at the University of Jyväskylä. This is the last story of the series.

Alussa oli Paavon sana

Ulkomaankauppaministeri Paavo Väyrynen luki Dostojevskin tuotannon kolmessa päivässä. Toimittaja Olli Sulopuisto luki Väyrysen kirjat yhtenä iltapäivänä – koska hänellä oli kiire.

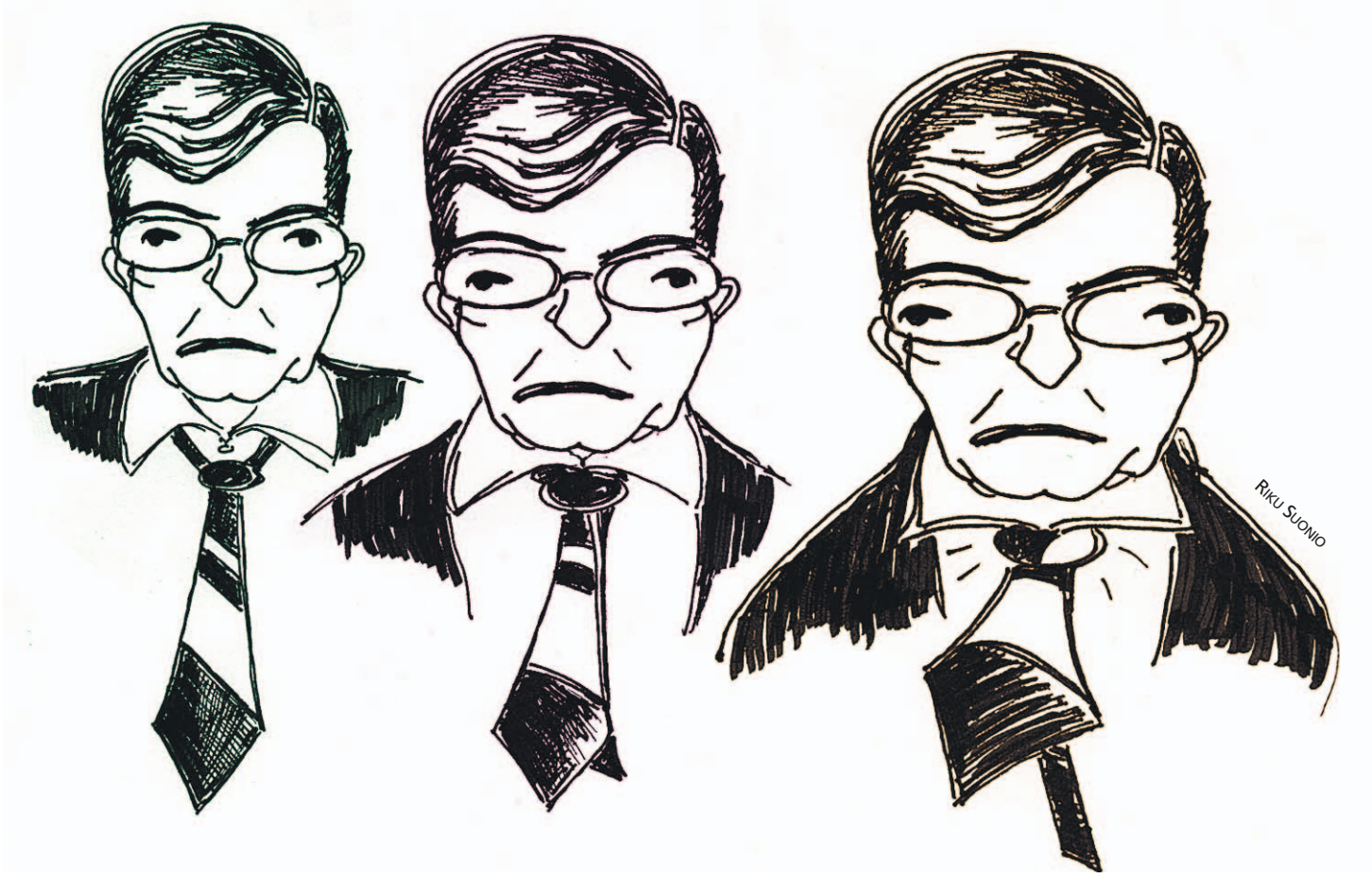

JUURI TÄNÄÄN on täydellinen päivä lukea kaikki **Paavo Väyrysen** kirjat. Pasilan messukeskuksessa ihmiset tunkeilevat kirjamessuille, ja huomenna järjestetään kunnallisvaalit, joissa keskustan kannatus romahtaa kuin antiikin tragedian päähenkilö.

Väyrysestä itsestään on kasvanut myyttinen hahmo. Hän kaatuu vain noustakseen uudelleen. Tavoitteenani on unohtaa median muokkaama Paavo ja tutustua hänen kirjojensa sivuilla elävään platoniseen idea-Paavoon.

Uskallan jo sinutella, sillä luulen, että meistä tulee tänään läheiset.

NOUDAN TEOKSET eduskunnan kirjastosta. Petyn huomatessani, että niitä ei ole lainattu ahkerasti ja että kaikkia kirjoja ei saa edes lainaan. Eikö parlamentillamme ole käyttöä moderneille klassikoille? Eikö edes täällä pitäisi säilyttää useita kappaleita Väyrysen tuotannosta?

Ensimmäinen klassikkoteos *On muutoksen aika* ilmestyi 1974, kun Paavo oli 28-vuotias. Olen vuoden vanhempi, mutten ole kirjoittanut poliittista pamflettia, saatika sitten päässyt kansanedustajaksi.

Nuori Paavo on virkistävää älyllistä seuraa. Hän on ideologinen kepulainen eikä änkyröivä reaalipoliitikko. Muutoksen ajassa siteerataan pitkään ja hartaasti maalaisliiton perustajan **Santeri Alkion** ajatuksia.

Visioita Paavolta ei puutu. Hän uskoo keskustalaisuuden kelpaavan vaihtoehdoksi niin sosialismille kuin kapitalismillekin.

Ympäristöarvot ovat lähellä sydäntä, koska *Kasvun rajat* ja öljykriisi ovat muistuttaneet maailman hauraudesta.

Tosin aina ennusteet eivät osu aivan kohdalleen. Hän arvelee Maastrichtin vision Euroopasta kuolleen.

”Onneksi”, Paavo kommentoi ja uskoo, että rakennemuutos ”koettelee erityisesti suurkaupunkeja: niiden vetovoima heikkenee – monet suurkaupunkien asukkaat hakeutuvat maakuntiin ja maaseudulle”.

KIRJASTO ON AUKI enää muutaman tunnin, joten kiristän tahtia. Takakansiteksti lupaa, että ”kirjassaan *Kansallisia kysymyksiä* (1981) Paavo Väyrynen kertoo rohkeasti omat käsityksensä monista kiistanalaisista asioista.”

Näissä myöhemmissä teoksissa kirjallinen Paavo alkaa muistuttaa kaikille tuttua stereotyyppistä Paavoa. Samat teemat nousevat esiin yhä uudelleen, ja katkeruus poliitikkoja sekä toimittajia kohtaan nousee vähitellen pinnalle.

”Nyt on tullut aika soittaa suomalaisen kansanvallan hätäkelloja” ja ”kuinka surkeaa on poliittisen toiminnan ja keskustelun taso tässä maassa” ovat esimerkkejä Paavon rohkeista mielipiteistä.

Ennustaminen on edelleen vaikeaa.

”Uskon kuitenkin, että gallupdemokratia on ohimenevä ilmiö” ja ”Suomen turvallisuuden perusongelma ratkaistiin pysyvällä ja kestävällä tavalla Suomen ja Neuvostoliiton välisellä, vuonna 1948 solmitulla sopimuksella” ovat esimerkkejä, jotka jälkiviisaasti vaikuttavat yltiöoptimistisilta.

Välillä Paavo yllättää. Hän linjaa jo vuonna 1981, että opintotuen pitäisi olla kilpailukykyinen työttömyyskorvauksen kanssa. Tai mitä mahtaisi ajatella pääministeri **Matti Vanhanen** (kesk.) siitä, että ”julkisuuteen tulevat hallituksen sisäiset kiistat ovat tässä mielessä kaikille osapuolille hyödyllisiä”?

KUULUTUS KERTOO, että kirjasto suljetaan puolen tunnin kuluttua. Nyt on päästävä nopeasti Paavon ytimeen.

1990-luvun taitteessa Paavo uskaltaa jo ottaa arvonsa. Presidentinvaaleissa ”sanomani oli samalla kertaa sekä aatteellinen että käytännön ongelmiin konkreettisesti tarttuva”. Kykyjen mitasta kertoo *Yhteinen tehtävämme* (1989) -kirjasta löytyvä arvio ”tiesin, ettei jäsenyys Euroopan parlamentissa tarjoaisi minulle mielekästä kokoaikaista työtä”. *On totuuden aika 1* (1993) -eepokseen päästessä vaatimattomuuden rippeetkin ovat kadonneet.

”Minä en ole alistuja enkä sopeutuja. Olen tahtoihminen”, Paavo kirjoittaa.

Pohdin, mikä on saanut hänet inhoamaan toimittajia.

”Etenkin suurkaupunkien ihmiset ovat joukkoviestinnän armoilla”, Paavo toteaa.

Välillä hän kirjoittaa itsestään kolmannessa persoonassa kuin voimattomana uhrina:

”Kerrottiin, että Väyrysen tarkoituksena on kaataa hallitus.”

VAIKKA IDEOLOGISET ja teoreettiset pohdiskelut pysyvät näissä myöhemmissäkin kirjoissa mukana, henkilökohtaisuudet nousevat yhä suurempaan osaan.

Välillä vertaukset ovat vainoharhaisessa suuruudenhulluudessaan pelottavia:

”Mutta imagooni liittyy myös piirteitä, jotka ovat tietoisen mielikuvaterrorin tulosta. -- Henkilöön käyvä ja vyön alle iskevä julkisuuspeli on ikävintä. Tällaiset terroriteot osuvat yleensä ensi sijassa siviilikohteisiin, naisiin ja lapsiin, ja ne sattuvat kipeästi.”

Anteeksi, Paavo, mutta mitä ihmettä: naisiin ja lapsiin osuvat terroriteot?

Paavo alentuu jopa selittelemään tekojaan kirjoittaessaan vuoden 1994 presidentinvaalikamppailusta.

”Kun luin Ahtisaaren lausuman, tunsin itseni loukatuksi – henkilökohtaisesti loukatuksi”, Paavo kirjoittaa.

”Kuinka voisin näissä oloissa selviytyä pyhien periaatteideni kanssa? En mitenkään – niistä on pakko jonkin verran tinkiä.”

KUN KELLO lyö kolme, on minun palautettava Paavot hyllyyn ja poistuttava paikalta. Ulkona ohitan vaalimainostaulun, johon on piirretty kirkkovene ja kirjoitettu slogan "Vittu ei ole kirosana".

Paavon kirjoissa on tuhansia ja taas tuhansia sivuja tiukkaa asiaa. Miten oikein ehdin lukea ne kaikki muutamassa tunnissa? Kaikki rippuu tietenkin siitä, miten lukeminen määritellään.

Hypin välillä kymmenien sivujen yli kerrallaan ja rehellisesti sanottuna iso osa kirjoista jäi kokonaan avaamatta. Kadun työmoraalini lepsuutta, sillä Paavon **Dostojevski**-urakka oli varmasti rankempi. Mutta toisaalta – pyhistä periaatteista on pakko joskus tinkiä.

Eniten kuitenkin harmittaa se, etten ehtinyt kuin vilkaista *On muutoksen aika 2* -kirjaa. Ehkä minun on otettava mallia kohteestani ja vielä joskus kirjoitettava *Alussa oli Paavon sana 2*.

Olli Sulopuisto

JÄLKI KIRJOITUS

Aena aaki

LOPPUMATTOMALTA tuntunut keskustelu on saamassa päätepisteensä, kun kaupan aukioloaikoja ollaan vapauttamassa. Käytännössä tämä tarkoittaa, että kaikki kaupat voisivat olla auki sunnuntaisin läpi vuoden, ja alle 400 neliön liikkeet peräti ympäri vuorokauden.

Lapsuuden kotini lähellä oli kyläpuoti, joka mainosti valtatien varressa olevansa ”aena aaki”. Eihän sekään iltayhdeksää myöhempään ollut, mutta siihen aikaan sekin oli paljon.

Pian tuo mainoslause voisi olla täyttä totta ilman savolaista ”kuulijan vastuutakin”, mutta eipä ole sitäkään kyläkauppaa enää.

VIIMEISEN KYMMENEN vuoden aikana kaupanalalla on tapahtunut Suomessa paljon. Kaikki tuntuu perustuvan suuruuden ekonomiaan.

Kaupunkeja kehystävät kaikkien suurimpien ketjujen automarketit, niiden kylkeen ovat standardihallinsa rakentaneet kansainväliset erikoisliikkeet, ja teiden varret ovat täyttyneet aakkosten kolmea ensimmäistä kirjainta kirkuvista mainostorneista.

SUNNUNTAIAUKIOLONKIN suurimmat lobbarit ovat isot kauppaketjut, jotka haluavat automarkettiensa pihojen täyttyvän perhevolvoista myös pyhänä.

Alueiden menestys mitataan sillä, suuntaavatko sinne katseensa kaikenmaailman toivosukarit. Kun ruotsalaisen huonekalujätin tulo Kuopioon varmistui keväällä, maakuntalehti hehkutti asiaa sivutolkulla.

Samanlaista huumaa on näkynyt myös Pirkanmaalla syntymänsä nähneen ”ajatuspuiston” alueelleen saavilla paikkakunnilla. Kunnanisät ovat tulleet reisilleen jo pelkistä suunnitelmista, ja päätöksiä on nuijittu läpi pikavauhtia normaalista demokratian kulusta poiketen.

SIELLÄ TÄÄLLÄ Suomessa päättäjät mutisevat lämpimikseen ilmastonmuutoksesta, kulutuksen vähentämisestä ja liikennepäästöjen hillitsemisestä.

Puheet ja teot eivät voisi olla pahemmin ristiriidassa, kun samaan aikaan kaavoitusosastot raivaavat tilaa yhä suuremmille kauppakeskuksille. Niistä ei puhuta enää pelkkinä ostospaikkoina, vaan niissä on myös syödä, juoda, ehkä katsoa elokuviakin.

Missä olisikaan parempi viettää laatuaikaa perheen kanssa – ja kohta se on mahdollista myös sunnuntaisin.

Mahtavaa!

Iiro-Pekka Airola

KULTTUURI

Yli- ja ammattiopisto yhteiskonsertissa

Jyväskylän yliopiston Sinfoniaorkesteri yhdistää voimansa Jyväskylän ammattiopiston balettioppilaiden kanssa tanssikonsertissa sunnuntaina 7. joulukuuta klo 15.

Siltasalissa Jyväskylän Pitkäkadulla perinteisen baletin tanssijoiden numeroihin yhdistyy osia **Nikolai Tsaikovskin** *Joutsenlammesta* ja *Pähkinänsärkijä*stä. Ohjelmistossa on myös **Aram Hatsaturianin** musiikkia.

Pääsyliput tanssikonserttiin maksavat 5 euroa opiskelijoilta ja 7 euroa aikuisilta, perhelipun hinta on 17 euroa. Tikettejä myydään ennakkoon Jyväskylän keskustassa sijaitsevasta Nikolainkulman lippupisteestä.

JANIC LEINO

Maria Viitasen päätoimittaman OUBS-kanavan tulevaisuus on vaarassa uuden Aalto-korkeakoulun ylioppilaskuntien yhdistyessä.

Teekkarimainen tapa tehdä tv:tä

Toimitus asuu ja tekee töitä otaniemeläisessä kellarissa.

KERROSTALON KELLARI on sotkuinen. Pöydillä on tyhjiä oluttölkkejä. Seinällä on väärinpäin ripustettu *Pulp Fiction* -elokuvan juliste.

Tämänkö kaiken keskellä toimii Teknillisen korkeakoulun ylioppilaskunnan tv-kanava?

”No, täällä on nyt vähän dokatun näköistä. Meillä oli juuri paria päivää aikaisemmin kanavamme 25-vuotisjuhlat”, kanavan päätoimittaja **Maria Viitanen** pahoittelee.

Ja ihan syystä: studiotilankin lattialla on kasa murskaantuneita perunalastuja.

ESPOON OTANIEMEN teekkarikylän tv-kanava OUBS (Otaniemi Underground Broadcasting System) on lähettänyt ohjelmia vuodesta 1983 alkaen.

1980-luvun alussa Otaniemen opiskelija-asunnot olivat yleisurheilun MM-kilpailuiden kisakylänä, minkä vuoksi alueelle rakennettiin kaapeliverkko, joka mahdollistaa paikalliset tv-lähetykset.

NYT OUBS tarjoaa katsojilleen suoran lähetyksen joka torstai. Muun ajan kanava näyttää koosteena vanhoja ohjelmiaan. Kanavan ohjelmia voi katsoa myös sen verkkosivuilta.

Teekkareiden tv-kanavan toiminta on siis ihan toisenlaista kuin Jyväskylän yliopiston netti-tv:n Vision, joka kokoaa voimansa suoraan lähetykseen yleensä kerran lukukaudessa.

VIITASEN MUKAAN OUBS:n tehtävänä on tehdä ohjelmia teekkarikulttuurista.

Siis mistä?

”Siihen kuuluu juhlintaa, illanviettoja, mutta myös opiskelijapolitiikkaa ja erilaisten yhdistysten toimintaa. Olemme usein paikalla myös opiskelijatapahtumissa. Esimerkiksi hiljattain kuvasimme lakinlaskijaisia, joissa teekkarit laskevat lakkinsa talvilevolle odottamaan vappua”, hän selittää.

OUBS:ssa työskentelee viisi toimittajaa ja kaksi teknikkoa. 20-vuotias Viitanen oli viime vuonna kanavan rivitoimittajana, kuluneena syksynä hän siirtyi päätoimittajaksi.

Viitanen on kirjoilla Teknillisen korkeakoulun informaatio- ja luonnontieteiden tiedekunnassa informaatioverkostojen tutkinto-ohjelmassa.

”En ollut varma, opiskelenko oikeaa alaa, joten minusta tuntui hyvältä ajatukselta pitää taukoa. Lisäksi minusta on jotenkin hullua, että tällainen paikallismedia on edes olemassa. Ajattelin, että haluaisin itsekin olla mukana tässä.”

KANAVAA YLLÄPITÄVÄT opiskelijat saavat työstään nimellisen korvauksen – esimerkiksi Viitasen kuukausipalkka on 500 euroa. Käytännössä tv-kanava vaatii niin paljon aikaa, että opiskelu muuttuu lähes mahdottomaksi.

”Tällä hetkellä yksi meidän toimittajistamme etenee opinnoissaan suunnitelmiensa mukaisesti.”

Eikä opintoihin keskittymistä ainakaan helpota tosiasia, että kanavalla työskentelevät opiskelijat joutuvat muuttamaan samaan soluun.

Jokaisella on oma kylpyhuone ja jääkaappi, mutta heillä on yhteinen keittiö. Soluhuoneista pääsee suoraan tv-kanavan tiloihin. Viitasen mielestä se on luonteva ratkaisu.

”Yleensä soluasunnoissa ei synny yhteishenkeä. Täällä on kuitenkin samanlainen fiilis kuin asuisi kommuunissa”, hän sanoo.

ENSI SYKSYNÄ tv-kanava muuttuu osaksi Aalto-yliopiston ylioppilaskuntaa, kun Helsingin kauppakorkeakoulu, Taideteollinen korkeakoulu ja Teknillinen korkeakoulu yhdistävät voimansa. Jo nyt jotkut opiskelijapoliitikot ovat haukkuneet kanavaa vanhanaikaiseksi.

Viitanen jaksaa kuitenkin uskoa luotsaamansa kanavan tulevaisuuteen, vaikka joutuu luopumaan päätoimittajuudestaan kuluvan lukuvuoden jälkeen.

Mitä kanavalle pitäisi sitten tehdä?

”Jos minä saisin päättää, kanavasta tulisi opiskelijoiden yhteinen juttu. Kanavallahan voisi olla omat toimituksensa jokaisessa korkeakoulussa, jotka ovat osana Aalto-yliopistoa”, hän hahmottelee.

Tuomas Kokko

OUBS:n omilta verkkosivuilta osoitteesta www.oubs.fi voi katsoa niin aiempia ohjelmia kuin joka torstaisia suoria lähetyksiäkin.

Kaupungin kulttuuripalvelut hyvätasoisia

Jyväskylän kaupunki panostaa kulttuuriin Suomen kaupungeista viidenneksi eniten, paljastaa tuore selvitys. Kulttuurikuluihin vuonna 2007 meni 186,4 euroa per asukas. Suurin menoerä olivat palkat.
Kirjastomenoissa Jyväskylä jäi kahdeksanneksi ja taiteen perusopetuksessa peräti sijalle 17. Tämä selittyy osin sillä, että kaupunki osti musiikin ja tanssin taiteen perusopetuksen koulutuskuntayhtymältä.

Kulttuuriavustuksia taas maksettiin noin 1,5 miljoonaa euroa.

Eniten kulttuuriin panosti Vaasa, 230 euroa asukasta kohti. Jyväskylää suuremmat summat satsasivat myös Tampere, Lahti ja Oulu.

Vuodenvaihteessa kuntaliitosten myötä kasvava Jyväskylä uhkaa pudota kärkikaupunkien vauhdista vuonna 2009. Asukasmäärän kasvaessa kulttuurimäärärahat eivät tule kasvamaan samassa suhteessa.

Tiedot ilmenevät Kuntaliiton, Kulttuuripoliittisen tutkimuksen edistämissäätiön Cuporen ja 23 kaupungin taiteen ja kulttuurin palvelurakenne- ja kustannusselvityksestä, joka perustui vuoden 2007 tilinpäätöksiin.

Aikakaus-Lehteä saa Vakiopaineesta

Jylkkärin pääkirjoitussivun palstaltaankin tutun *Lehden* tuoretta aikakauslehtiversiota myydään paitsi *Lehden* verkkosivujen kautta, myös myyntipisteissä ympäri Suomea.

Jyväskylässä *Aikakaus-Lehteä* saa baari Vakiopaineesta. Lehden hinta on 8 euroa.

Herra Huu Korte-pohjan joulujuhlassa

Koko ylioppilaskylän väelle tarkoitetut joulujuhlat järjestetään ravintola Rentukassa tiistaina 2. joulukuuta kello 20 alkaen. Ohjelma alkaa tuntia myöhemmin, ja esiintyjinä ovat laulu- ja soitinyhtyeet Herra Huu ja Lyhde sekä Korteforte-kuoro.

Tilaisuuteen on vapaa pääsy.

arviot

Jyväskylän Kansannäyttämö: Helppo on lempeä pyytää

Ohjaus ja dramatisointi: Jorma Böök
Rooleissa: Pekka Ahonen, Joni Nikkola, Sanna Klemetti, Taru Norrena
Bändi: Petri Vähäkangas, Jarno Oksanen, Jussi Silpola, Juho Kalliolahti

Kun **Tuomari Nurmion** laulut ja **Kari Hotakaisen** *Finnhits*-kirjasta kerätyt tekstikatkelmat ympätään samaan esitykseen, lähtöasetelma on lupaava herrojen taidot ja saavutukset huomioiden.

Kuitenkin **Jorma Böökin** dramatisoimasta ja ohjaamasta Jyväskylän Kansannäyttämön *Helppo on lempeä pyytää* -esityksestä jää vähän tyhjä olo.

Neljä laulavaa näyttelijää ja nelihenkinen bändi kahlaavat pyöreässä tunnissa läpi peräti 15 Nurmion biisiä. Tavaraa on paljon. Laulujen välillä ei aina ehditä vetää edes Hotakaisen tekstiä, vaan hypätään suoraan laulusta toiseen. Tästä jää läpijuostu maku.

Hotakaisen teksti on toki tarttuvaa, mutta katkelmat jäävät esityksessä irrallisiksi.

Pääroolissa on siis musiikki. **Petri Vähäkankaan**, **Jarno Oksasen**, **Jussi Silpolan** ja **Juho Kalliolahden** ”Lemmenpyytäjät-orkesteri” on sen verran taitava, että pelastaa paljon.

Ja ovathan Nurmion biisit niin hyviä, että niitä kuuntelee muidenkin esittämänä. Tosin silloin voisi ajatella menevänsä konserttiin, ei teatteriin.

Iiro-Pekka Airola

”Turhankin helppoa pureksittavaa.”

Ad*Astra: Rakkaudesta minuun

Ohjaaja: Annu Sankilampi
Rooleissa: Merja Aalto, Pekka Virnes, Hilla Ruoppila, Marjo Vihavainen

Ad*Astran *Rakkaudesta minuun* kertoo ydinperheen hajoamisesta sisältä päin. Jalovaaran perheessä yksinäisyydestä ja etääntymisestä kärsivät sisustussuunnittelija Tea (**Merja Aalto**), tv-psykologi Lauri (**Pekka Virnes**) sekä kymmenvuotias Sylvia (**Hilla Ruoppila**).

Pinnan alla kytevät paha olo, toiveet ja turhautuneisuus saavat kohteen naapuriin muuttavasta yliopisto-opiskelijasta Saanasta (**Marjo Vihavainen**). **Anna Krogeruksen** käsikirjoitus **Annu Sankilammen** ohjaamana luo tragikoomisen ja intiimin kuvauksen perheestä, joka etsii rakkautta kaikkialta muualta kuin kotoa. Yksi hakee epätoivoista läheisyyttä vieraasta vuoteesta, toinen hukuttautuu työhön, kolmas elää päänsä sisällä.

Dialogi on terävää, se onnistuu sekä itkettämään että naurattamaan. Ohjaus antaa näyttelijöille aikaa heittäytyä, eikä kohtauksissa kiirehditä. Intiimi tunnelma säilyy.

Näyttelijät ovat rooleissaan vahvoja, mutta koskettavimman roolisuorituksen tekee Hilla Ruoppila. Haavemaailmassa elävän, lapsuuden ja nuoruuden välissä kamppailevan kymmenvuotiaan roolin tulkinnassa on äärimmäistä herkkyyttä. *Rakkaudesta minuun* haastaa miettimään, mikä elämässä on todella tärkeää, eikä ensi-iltayleisön silmäpareista monikaan jäänyt kuivaksi.

Teea Jokihaara

”Ydinperhe murtuu kiireettä.”

kampus kino

Ti 2.12. kello 19 ja 21
Hayao Miyazaki: Porco Rosso (Japani 1992)

Viime vuosien anime-hittien *Liikkuvan linnan* ja *Henkien kätkemän* tekijän **Hayao Miyazakin** vanhoja klassikoita on kulkeutunut myös pohjolaan. *Porco Rosso* on Miyazakin kolmas kokopitkä animaatio.

Seikkailuelokuva sijoittuu ensimmäisen maailmansodan jälkeisiin vaiheisiin 1920-luvun lopun Italiaan , jossa lentäjät taistelevat ilmatilan herruudesta. Heistä legendaarisin on ihmisestä siaksi muuttunut Porco Rosso, joka taistelee ilmassa roistoja vastaan. Siinä sivussa hän yrittää voittaa kaunotar Ginan sydämen.

Ti 9.12. kello 19
John Carney: Once (Irlanti 2006)

John Carneyn palkittu musiikkidraama on osoitus **Glen Hansardin** ja **Marketa Irglovan** työnarkomaniasta: kaksikko ei ole vain tyytynyt näyttelemään pääosaa, vaan he ovat myös käsikirjoittaneet elokuvan ja vieläpä esittävät leffan kaikki biisit! Niistä muuten *Falling Slowly* voitti parhaan kappaleen Oscarin.

Hansard esittää katusoittajaa, joka ei pärjännyt Lontoolle taistelussa tyttöystävästään, ja Irglova kukkia kaupittelevaa maahanmuuttajaäitiä. Pian he tekevät yhdessä musiikkia, ja sitten jotain muutakin.

Iiro-Pekka Airola
toimittaja@jyy.fi

DIVARIN HELMI

Flirttailevat viikset

Hantta Krause: Flirttailemaan / Tosi nainen (Megafon Records 1986)

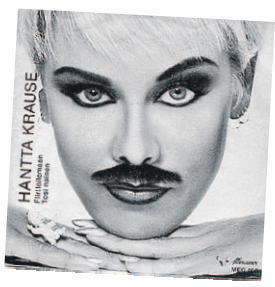

WILMA SCHLIZEWSKI (entinen **Hannele Laine** ja **Hantta Krause**) taitaa kuulua niihin julkisuuden henkilöihin, joista oikeastaan kukaan ei muista, mistä henkilö alunperin tuli tunnetuksi. Julkisuudessa hän on kuitenkin pysynyt jo yli 20 vuotta. 1980-luvulla Schlizewski vaikutti televisiossa ja Helsingin kaupunginvaltuustossa, ja myöhemmin hän on ollut tatuointiliikkeensä kanssa vakiovieras lehtien palstoilla.

Schlizewski kokeili myös laulamista 80-luvun hurjina vuosina yhden singlen verran. Taustavoimina olivat studioammattilainen **Timo Toikka** sekä sanoittaja **Jaana Rinne**, joka noihin aikoihin saavutti menestystä kynäilemällä Cliftersin käännöshittejä. Clifters onkin ensimmäinen bändi, joka tulee mieleen *Flirttailemaan*-biisistä, eikä vähiten sen kepeän tarttuvuuden takia. Kertosäe "Mä olen syntynyt flirttailemaan flir-flir-flir-flirttailemaan" jää päähän liiankin tehokkaasti, sillä ei ole varsinaisesti mieltä ylentävää yllättää itsensä hyräilemästä Krausen laulamaa kappaletta. Toisaalta paljon huonompiakin esityksiä on Suomen julkkiksilta aikojen saatossa kuultu.

Positiiviset asiat kuitenkin loppuvat A-puolen jälkeen, sillä B-puolen *Tosi nainen* lienee yksi kauheimmista Suomessa koskaan levytetyistä kappaleista. Schlizewski karjuu perusrokkisointujen päälle säkeitä kuten "Mä oon kova jätkä, tosi lehmä / päätä särkee haaveet, prinssit, inssit, herkut liian makeet". Välillä hän nauraa räkäisesti kitaranvingutuksen säestäessä. Raastavan äänenkäytön kuunteleminen koko kappaleen mitalla tuskin onnistuu heikkohermoisilta.

Leipätyöksi myöhemmin vakiintunut ulkonäön muuntelu kiinnosti Schlizewskiä ilmeisesti jo singlen ilmestymisen aikoihin, sillä kansikuvassa hänellä on hienot viikset. Ne nostavat yleisarvion positiiviseksi B-puolen hirvityksestä huolimatta. *Flirttailemaan* nauttii campsuosiota tietyissä piireissä, joten sitä saattaa kuulla vielä nykyäänkin, mutta *Tosi nainen* ei toivottavasti soi enää koskaan missään.

Mikko Mattlar

Sarjassa esitellään unohtuneita kulttilevyjä.

MENOT 1.12.–18.1.

POP/ROCK/JAZZ/KLUBIT

Lutakko: Ke 3.12. Ólöf Arnalds + Lemma. To 4.12. Lovex + Nitrokiss. Pe 5.12. Manufacturer's Pride + The Saviours + myGrain. La 6.12. Burst + Victims + Icos + Deathbed. Ke 10.12. Maija Vilkkumaa. To 11.12. Echo Is Your Love + Punaisen kuningattaren periaate. Pe 12.12. Indica + XS. La 13.12. Apulanta. Pe 26.12. Club Old Farts- Idiot Twins + Sleazy Beaztz. Ke 7.1. Swallow The Sun. Pe 16.1. Brother Firetribe + support. La 17.1. Radiopuhelimet.

Poppari: Ma 1.12. JAO Global Warming ensemble + Outi Holckin ja Olli Linjaman ImproVisiointia. To 4.12. Contrasts. Pe 5.12. RadiusEx. La 6.12. Qwenland. Ti 9.12. OKL:n bändimatinea. Ti+ke 9.+10.12. Fyysisesti hauskaa joulua! To 11.12. Jyväskylä Big Band. Pe 12.12. The Indigo. La 13.12. Maria Lund + Blues Live ry;n pikkujoulut: Honky Tonk Men. To 18.12. Constantine. Pe 19.12. Soho. La 20.12. Sputnik. La 27.12. Boogie Chillen -klubi: Tomi Leino. Ma 29.12. Eevan ja Tatun musiikkituokio. Ke 31.12. Kala ja Laivoja. La 10.1. Roso. Pe 16.1. Annie Mall. La 17.1. Hormones.

Vakiopaine: Pe 5.12. Improvisaatioteatteri Joo! La 13.12. Aarno Parras & Tremolo ja pikkujoulut. Ma 15.12. Cuenta Cuentos. To 1.1. Herätyskerho -festivaalit vol.1.

Red Neck: Pe 12.12. Pulse – Tribute to Pink Floyd. Su 14.12. Club Luna Negra: Tero-Petri Suovanen.

Pub Katse: Pe 5.12. Caroline. La 6.12. Grendel. Pe 12.12. Jermaine. La 13.12. Saralee. Pe 19.12. Crazy World. La 20.12. Mirzadeh. Pe 26.12. Beautiful Betrayal + For Selena and Sin. La 27.12. Cathi Brie. Ke 31.12. Let's Eppelin.

NÄYTTELYT

Alvar Aalto -museo: Galleria: Hattu, postikortti ja muita aineellisia todisteita.

Jyväskylän Taidemuseo: Holvi: 5.12. alkaen Päivi Reiman: Landscape Inside. Holvi, alagalleria: PAINe – so fresh so clean.

Keski-Suomen Museo: Juhani Petäjäniemen maalauksia +🍎 Heikki Häiväojan mitalit ja rahat.

Suomen käsityön museo ja Suomen kansallispukukeskus: 20.12. alkaen Ilmarisen perilliset – Suomen taidesepät ry 30 v. Galleria: Joulusaunassa 7.1. asti. Näytön paikka: Poimintoja 8.1. alkaen Tuvan puolella.

TEATTERIT

Jyväskylän kaupunginteatteri: Onnelin ja Annelin talo: Ti 2.12. Ke 3.12. Ma 8.12. Ti 9.12. Fundamentalisti: ke 3.12. To 14.12. Ke 10.12. La 13.12. La 3.1. La 10.1. Pe 16.1. La 17.1. Betten ja Boon avioliitto: to 4.12. Ke 10.12. La 13.12. La 3.1. La 10.1. Pe 16.1. Mimmi lehmän seikkailut: pe 5.12. To 11.12. Pe 12.12. Veriveljet: pe 5.12. To 11.12. Pe 12.12. La 3.1. La 17.1. Kuka pelkää noitia: la 13.12. La Traviata: ke 31.12. Pe 9.1. La 10.1. To 15.1. La 17.1.

Huoneteatteri: Suomen hevonen: Pe 5.12. La 6.12. Su 7.12. Pe 9.1. La 10.1. Pe 16.1. Iso ja vihreä: ke 10.12. Pe 12.12. La 13.12. Su 14.12. La 17.1. Su 18.1.

Vakiopaine teatteri: Ad*Astra: Rakkaudesta minuun: Ke 3.12. To 4.12. Ke 10.12. To 11.12. Su 14.12. Ke 7.1. To 8.1. Su 11.1. To 15.1. Su 18.1.

Jyväskylän Kansannäyttämö: Helppo on lempeä pyytää: Ke 3.12. Pe 5.12. To 9.12. Pe 12.12. La 13.12.

Jyväskylän ylioppilasteatteri: Putkinotko: To 4.12. Su 7.12. Ma 8.12. To 11.12. Su 14.12. Ma 15.12.

ELOKUVAT

Elokuva-arkisto: Ke 3.12. Bertolucci: Hämähäkin juoni. Ke 10.12. Bergman: Rakkauden oppitunti.

Menovinkit osoitteeseen
jylkkari-menot@jyy.fi

Ilokivi

OPISKELIJOIDEN OMA LOUNASRAVINTOLA

MA 1.12.
Kukkakaalilasagnette
Currykala
Lindströminpihvi

TI 2.12.
Perunaohukaiset,
porkkanamuhennos
Lohikiusaus
Hawaijin possupata

KE 3.12.
Kasvispyttipannu
Makaronilaatikko
Kalakeitto

TO 4.12.
Punajuuri-aurajuustokiusaus
Kalamurekepihvit
Karjalanpaisti

PE 5.12.
Falafelpyörykät, tomaattikastike
Jauhelihakastike
Mangobroileri

MA 8.12.
Porkkanasosekeitto
Jauhelihapihvi,
tomaattikastike
Broileripastapaistos

TI 9.12.
Sienirisotto
Kirjolohimurekepihvit
Kinkkukiusaus

KE 10.12.
Kasvispihvit
Sitruunasei
Jouluateria

TO 11.12.
Purjo-perunavuoka
Paistettu puna-ahvenfile
Burgundin lihapata

PE 12.12.
Kesäkurpitsaherkku
Savukalakastike, spaghetti
Nakkipannu

MA 15.12.
Kasvispizza
Paella
Pippuripihvi,
kermapippurikastike

TI 16.12.
Kasvisnuudeliwokki
Kultakuorepihvit
Kalkkunakastike

KE 17.12.
Kasvispihvit
Kalagratiini
Sienitäyteleike

TO 18.12.
Kasvisgratiini
Päivän kala
Lihakastike

PE 19.12.
Fetapinaattipiirakka
Kalapyörykät
Chili con carne

Suljettu 22.12.2008–6.1.2009 välisenä aikana. Hyvää Joulua & Onnellista Uutta Vuotta!

LOUNAS PÄIVITTÄIN KLO 11–16

Myös vegaanivaihtoehto joka päivä.

Ruokalistat netistä: www.jyy.fi/ruokalistat

Opiskelijahinta 2,60 e sisältää leivän, levitteen ja juoman.
Jatko-opiskelijat 4,50 e – muut 5,20 e

10 kappaleen ruokaliput opiskelijoille 25,00 e,
jatko-opiskelijoille 45,00 e, muille 52,00 e.

Järjestöt

EVANKELISET OPISKELIJAT

Loppuvuosi on yhtä juhlaa! Lauantaisin seitsemän jälkeen Lutherin kirkolla (Kansakoulukatu 5) jaetaan ilot ja puolitetaan surut!
Tulossa: 6.12. Itsenäisyyspäivän ehtoollishetki Suomalaisen messun sävelin – Osmo Väätäinen ja Enkoreage. Ehtoollishetken jälkeen Varjovastaanotto, lisätietoa sähköpostilistalta!
13.12. Joulujuhlassa kysellään Harry Ruotsalaisen kanssa: Onko täällä kilttejä lapsia? Vuoden viimeinen messu Lutherin kirkolla 7.12. klo 12, kevään messujen alkamisajankohta varmistuu myöhemmin.
EO-vuosi alkaa Pullaillalla 17.1. Lisäinfoa paivi.luukkainen@jyu.fi.

pepper·corn
Palvelemme
Ark. 10-19 La 10-16
Joulukuussa su klo 12-16
Puh. 040 531 5118
TORIKESKUS 1. kerros

Riku Suonio

Valtakunnan rauhoittaja

15. SIVUN KASVOT

Suomen kriisiterapian uranuurtaja Salli Saari vieraili kaksi viikkoa sitten Jyväskylässä luennoimassa sillä seurauksella, että joutui nimmareidenjakohommiin. Kriisipsykologi ja dosentti esiintyy myös televisiossa – aina silloin kun suomalaisilla on hätä.

”KUN JOTAIN PAHAA tapahtuu, tiedän heti alkaa valmistautua televisioon. Kauhajoen ampumisten yhteydessä olin uutisstudiossa ensimmäisen kerran puoli kahdelta. Siihen mä sitten jäin istumaan ja istuin koko päivän lähetyksestä toiseen, toimittajat vain vaihtuivat.

Kriisitilanteessa yritän viestiä katsojille, että vaikka tämä on tosi vaikee juttu, kyllä tästä jotenkin selvitään. Sellaista palautetta oon saanutkin, että ihmisille on tullut esiintymisestäni rauhallisempi olo.

Toivoisin, että toimittajat eivät heti tapahtuman jälkeen aina kysyisi, että mikä johtaa tollaseen tekoon. Ei mulla siinä vaiheessa ole siitä aavistustakaan. Aikaisemmin, esimerkiksi Estonian ja tsunamin jälkeen, kysyttiin ensin kuinka ihmiset reagoivat ja miten tästä selvitään. Kouluampumisten kohdalla ollaan kauhean kiinnostuneista vain tekijän persoonasta.

OLIN 1980–90-LUVUN vaihteessa Psykologiliiton puheenjohtaja ja tutustuin Norjassa käydessäni kriisiterapiaan. Ajattelin heti, että tämäpä on mielenkiintoista hommaa.

Konkreettisesti lähdin tekemään kriisityötä parikymmentä vuotta sitten, kun olin työsuojeluvaltuutettuna YHTS:n Helsingin terveysasemalla. Siellä tapahtui silloin yksi tosi vakava läheltä piti -tilanne. Opiskelija meinasi terveydenhoitajan vastaanotolla hypätä ikkunasta, mutta jotenkin terveydenhoitaja sai napattua hänet kiinni kädestä ja huudettua apua.

Opiskelija saatiin pelastettua, mutta huomattiin, että tätä terveydenhoitajaa ei osattu oikein auttaa mitenkään. Tän tapahtuman jälkeen laitoin työryhmän kokoon viikossa. Kriisityö oli siihen aikaan Suomessa aivan lapsenkengissä, täällä ei ollut mitään. Jos joku joutui onnettomuuteen ja kaveri kuoli vieressä, ajateltiin, että ei tuolle toiselle mitään käynyt.

VIIMEISIMMÄT 15 VUOTTA olenkin keskittynyt kriisityöhön. Olen neuvontapsykologina YTHS:llä, Helsingissä ja käyn kouluttamassa ihmisiä eri puolilla Suomea. Lisäksi vedän Euroopan kriisipsykologien verkostoa, mikä on tosi mukavaa hommaa. Ydinporukka on pysynyt jo pitkään samana ja meillä on myös hauskaa keskenämme. Vuoden 1993 alussa perustin SPR:n kanssa suuronnettomuuksia varten valmiusryhmän, jota vieläkin vedän.

Heti seuraavana vuonna tulikin sitten jo Estonia. Sillon olin ensimmäistä kertaa uutisissa.

SUURONNETTOMUUDET ovat kuitenkin vain osa mun työtä, ne vaan ovat se näkyvin osa. Ihminen tarttee apua ihan yhtä lailla henkilökohtaisissa kriiseissä: olen mä kerran pitänyt kriisi-istunnon jopa hevosen kuoleman jälkeen.

Vaikka kuulen mitä erilaisempia tarinoita, ne eivät onneksi jää vaivaamaan tai tule uniin. Painajaisiakin näen yleensä vain luentojen pitämisestä, vaikka siitä että muistitikku ei toimi tai että olen valmistellut luennon väärällä kielellä.

KUN JYVÄSKYLÄN LUENNON jälkeen psykologian opiskelijat tulivat pyytämään nimikirjoitusta, sanoin heille, että kyllä tällä elää taas vuoden eteenpäin. Nimikirjoituksia pyydetään aina sillon tällön, ja kyllä se hyvältä tuntuu, kun on ansainnut sen työllä – eikä sillä, että on osallistunut *Big Brotheriin*.”

Jonna Rusanen

Kriisipsykogi Salli Saari oli ensimmäisen kerran tv-uutisten haastatelussa, kun Estonia upposi. Nyt hän tietää valmistautua kameroiden eteen aina, kun jotain ikävää tapahtuu.

ILTALEHTI

Kesätöihin Iltalehteen

Oletko rohkea, reipas, skarppi ja skuupinnälkäinen? Haluatko tehdä töitä kovimpien uutisten, kiinnostavimpien puheenaiheiden ja mielenkiintoisimpien henkilöiden parissa?

Välitön ja rento ilmapiiri yhdistettynä ihmislähtöiseen uutistyöhön on Iltalehden tavaramerkki. Meille iltalehteläisille on kunnia-asia, että nuoret saavat vastuuta ja oppivat.

Tartu haasteeseen!

Etsimme kesätoimittajia, -kuvaajia ja -taittajia Iltalehden eri osastoille ja Ilonaan

Soita 10.12. tai 16.12. uutistoimittaja Tuukka Matilaiselle numeroon 010 665 2188 tai viihdetoimittaja Inka Nurmistolle numeroon 010 665 2003 ja kysy lisää kovista jutuista, pomoista ja arjesta Iltalehdessä. He kyllä tietävät, sillä molempien Iltalehti-ura alkoi kesätoimittajana 2007.

- Täytä hakulomake 19.12.2008 mennessä osoitteessa www.iltalehti.fi/info.
- Liitä mukaan juttunäytteet ja napakat perustelut osaamisestasi.
- Merkitse hakemukseesi myös tehtävä, jota haet.

Opi ja viihdy! Tule rohkeaan, reiluun, luovaan ja luotettavaan Iltalehteen.

Iltalehti on Suomen kolmanneksi luetuin sanomalehti ja Iltalehti.fi Suomen suosituin verkkouutispalvelu.
Iltalehti on osa Alma Media -konsernia.

WWW.OVV.COM
OPISKELIJOIDEN VUOKRAVÄLITYS
VALTAKUNNALLINEN
Asunnot vaihtuvat!
Soita, käy tai klikkaa!
Yhteistyössä:
Fortum TAPIOLA
Yliopistonkatu 6
Puh. 050 3410 224
LVV

HYVÄÄ JOULUA KAIKILLE!

Jylkkäri

Y·T·H·S
YLIOPPILAIDEN TERVEYDENHOITOSÄÄTIÖ
J Y V Ä S K Y L Ä

VUODENVAIHTEEN POIKKEUKSELLISET AUKIOLOAJAT

TERVEYDEN- JA SAIRAANHOITO
22.12.2008 – 5.1.2009 AVOINNA 8.00 – 14.00

LABORATORIO
29.12.2008 – 5.1.2008 SULJETTU

SUUN TERVEYDENHUOLTO
22.12.2008 – 5.1.2009 AVOINNA 8.00 – 13.30

MIELENTERVEYSTYÖ
22.12.2008 – 5.1.2009 SULJETTU

WWW.MULTIPAINO.FI
Luokkapaidat
Pelipaidat
T-PAITA +PAINATUS TAI BRODEERAUS
HINTA alk. 5,90€!
Edullisesti!
oma teksti tai logo
Brodeeraukset
Tekstiilipainatukset
Kopiopalvelut
Best Souveniers
MULTI-PAINO
Kauppakatu 6 40100 Jyväskylä
PUH/FAX (014) 252 225 tai 040- 551 3355
multi.paino@elisanet.fi